ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | **JULI 2024**

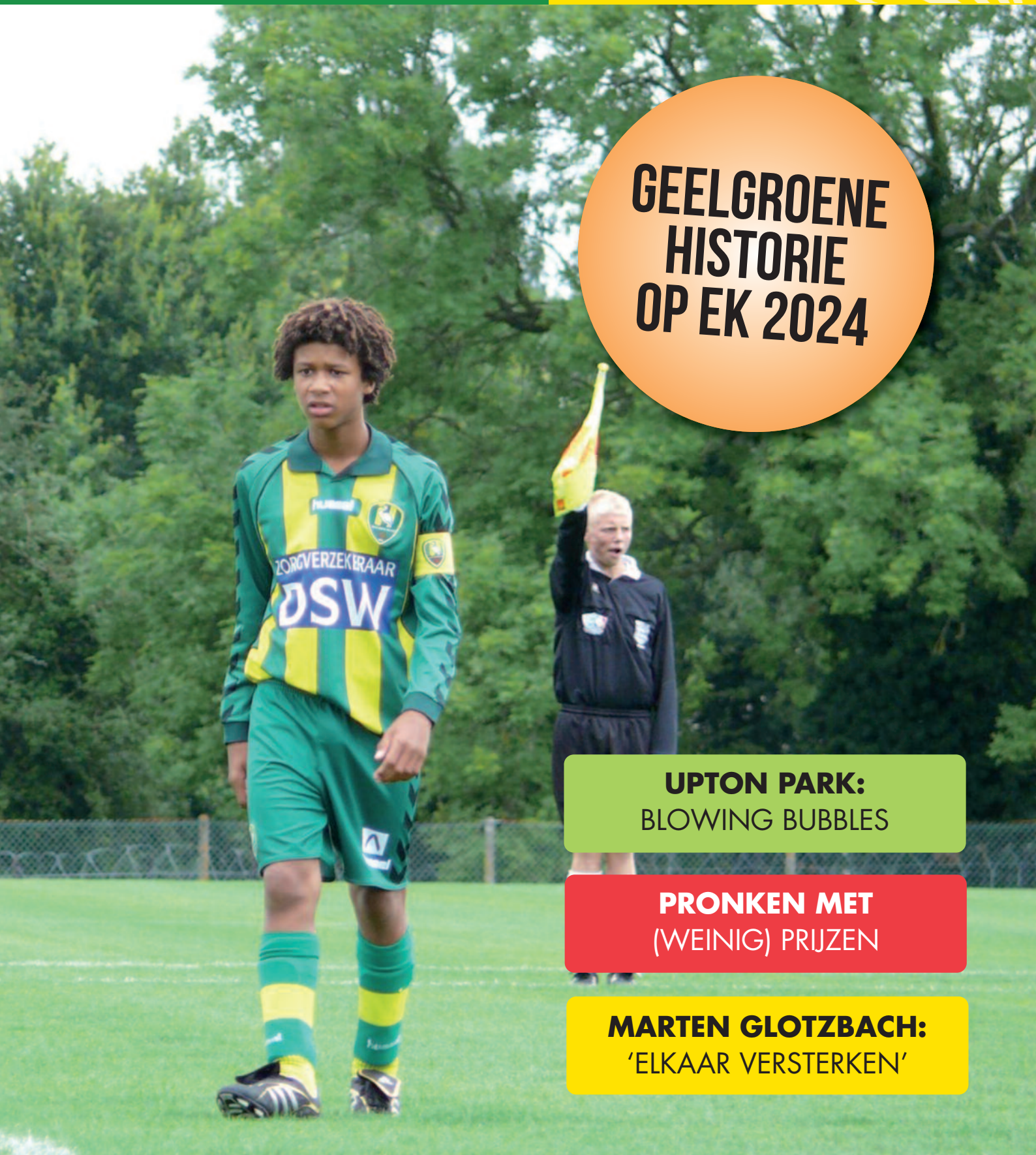

GEELGROENE HISTORIE OP EK 2024

UPTON PARK:
BLOWING BUBBLES

PRONKEN MET
(WEINIG) PRIJZEN

MARTEN GLOTZBACH:
'ELKAAR VERSTERKEN'

VAN RUST NAUWELIJKS SPRAKE

De zomerstop lijkt de laatste jaren korter te duren dan de winterstop. Van rust is nauwelijks sprake. Het oude seizoen is nog niet voorbij of het nieuwe werpt zijn schaduw vooruit. In deze uitgave van ADO Den Haag Post wordt nog uitgebreid teruggeblikt op 2023-2024, maar wij kijken ook uitvoerig vooruit naar 2024-2025.

En dan wat er nu tussendoor gebeurt: het EK met toch een vleugje geelgroene historie dankzij Nathan Aké, Jerdy Schouten, Joshua Zirkzee en – herinnert u zich hem nog? – Andrei Ratiu. Ja, de rechtsachter van Roemenië van het blauw geverfde haar. Hij speelde een blauwe maandag in het geelgroen tijdens het seizoen 2020-2021. Op maandag 12 augustus raast de Tour de Femmes langs De Aftrap, waar alle jeugdteams dan volop in training zijn ter voorbereiding op de nieuwe voetbaljaargang.

Deze sportzomer heeft nog meer in de aanbieding, de Olympische Spelen in Parijs. Wie weet vallen ‘onze buren’ van de Sportcampus Zuiderpark, de beachvolleyballers, in de medailles. Te weinig zijn wij ons bewust hoe veel topsporters dagelijks bezig zijn in onze directe omgeving. Misschien gluren wij wel te spaarzaam bij de buren. Misschien te veel bezig met eigen bedoening, terwijl er misschien iets is te leren valt van de immer zeer bezeten topsporters daar. Uitwisseling van topsportervaringen en -gedachten kan mogelijk verhelderend werken en kunnen meer inzicht in mogelijkheden geven om progressie te boeken. René Wormhoudt, conditie- en hersteltrainer van de Oranje-voetballers, hield in de Sportcampus tijdens een lezing ooit een pleidooi om te trainen op onderdelen van andere sporten om te komen tot een meer veelzijdige ontwikkeling van fysieke en technische mogelijkheden.

Wie weet kunnen wij als ADO Den Haag nog beter worden met onze opleiding en ons nog hoger kwalificeren dan de eervolle zevende plaats van de beste bvo-academies. En kan ADO Den Haag 1 nog dichter komen bij de zo fel begeerde stap naar de Eredivisie. Wij gaan het zien, komend seizoen. Er wacht ons een nieuw voetbaljaar met nieuwe kansen. Het is aan ons deze te benutten.

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is
een uitgave van
HFC ADO Den Haag
Juli 2024

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:
Studie Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag
Angelo Blankespoor
Carlo Bol
André van Kleef
Aad van der Knaap
KNVB Media
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Eric de Wit
Rick van Zon

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

Nathan Aké, toen nog een jochie, thuis, op straat als fan van Oranje.

GEELGROENE HISTORIE OP EK 2024

MET NATHAN AKÉ, JERDY SCHOUTEN, JOSHUA ZIRKZEE EN ANDREI RATIU

IN DE TWINTIG ZIJN ZE. NOG GEEN TIEN JAAR TERUG, IN EEN ENKEL GEVAL IETS LANGER GELEDEN, WAREN ZIJ WEKELIJKS **TE BEWONDEREN OP DE AFTRAP.** WAT IEDEREEN ER OOK VAN VINDT, HET ZUIDERPARK IS EN BLIJFT VRUCHTBARE GROND. DE OOGST VAN DE OPLEIDING VAN ADO DEN HAAG MAG DAN JAARLIJKS VERSCHILLEN, STEEDS WEER DIENEN ZICH **NIEUWE TALENTEN** AAN, ONTWIKKELEN ZICH EN PLUKT HET VOETBAL HEN ALS RIJKELIJKE OOGST. ALLEEN, MEER DAN DE CLUB LIEF IS, KOMEN AL DIE BELOFTEN VEEL TE VAAK ELDERS TOT VOLLEDIGE ONTPLOOIING. DE ACTUELE VOORBEELDEN ERVAN ZIEN WIJ MOMENTEEL TIJDENS HET EK IN HET TOT **BUITENPROPORTIONELE HYPE** UITDIJENDE MEDIACIRCUS DAGELIJKS VOORBIJKOMEN. ZOALS MET NATHAN AKÉ, MET JERDY SCHOUTEN, MET JOSHUA ZIRKZEE EN MET ANDREI RATIU, DE NUMMER TWEE VAN ROEMENIË, DE RECHTERVERDEDIGER. DE LAATSTE SPEELDE MAAR EEN BLAUWE MAANDAG IN HET GEELGROEN. VANDAAR KENNELIJK DAT (HERKENBARE) **BLAUWGEVERFDE HAAR**. HIJ SPEELDE NIET OP DE AFTRAP, MAAR IN HET TOEN NOG CAR JEANS STADION HETENDE B!NGOAL STADION.

Sweet memories. Het talent droop ervan af, hen vasthouden, jarenlang genieten van hun optreden op het hoogste niveau in het geelgroen. Het bleek een illusie, want grootmachten pochen immer met meer perspectief biedende uitstraling, hun entourage en hun opleiding. Maar als die educatieve afdeling dan zo goed is, waarom plukken zij dan per se de volop in ontwikkeling zijnde, maar nog onrijpe vruchten dan weg van De Aftrap? Ga toch verder met je eigen kweeksels. Echter, zo werkt het niet.

Elke week staan scouts van de ‘grote clubs van het herenakkoord’ langs de lijn op De Aftrap, komen ‘naar boven’ voor de opstelling – die zij na enige obstructie toch weten te bemachtigen. En ach, hoe dan ook, talent verberg je nooit. Die talentenjagers rapporteren thuis vervolgens uitgebreid en opgetogen over wat zij ontdekken op de vruchtbare Zuiderparkse grond. Eten en gegeten worden heet het. Niet roomser zijn dan de paus. Wij scouten ook, zij het voornamelijk bij amateurclubs. Zo kwam Nathan Aké van Wilhelmus, Jerdy Schouten van Spijkenisse en Joshua Zirkzee van Spartaan’20. Maar ja, je zou hen wat langer willen behouden, hen willen zien uitgroeien tot dragende kracht in het keurkorps in plaats van onvolgroeid vertrekken naar elders. Het is zo ook gegaan met Eljero Elia en Daryl Janmaat, die zelfs met Oranje de finale van het WK 2010 haalden. En van RAS geplukte Tim Krul, die als zestienjarige zelf hoe dan ook wilde en toen al zeer nadrukkelijk overtuigd was van zijn kwaliteiten om te slagen als doelman in de top van het Engelse voetbal en Oranje.
Zeventien jaar pas was Nathan Aké en dan naar Londen, zonder pa en ma. Maar met oudere broer Cedric, die

Nathan Aké, als pril geelgroen talent, 2e rij, 3e van links. Werd Nathan Aké niet erg vroeg weggehaald door Feyenoord. En toegegeven, daar ontwikkelde hij zich verder. Wat vroeg lokte Chelsea hem niet weg?

toen bij de amateurs van ADO Den Haag speelde. Dus wij ook hem kwijt. De jonge leeftijd, waarop Nathan naar de overkant van de Noordzee verhuisde, vormde aanleiding tot vragen in de Tweede Kamer. Was hier geen sprake van een onverantwoorde zaak, van ongewenste kinderarbeid?

Droom waarmaken

Ondanks de lichte teleurstelling als clubman over het kwijtraken zwelt daarentegen wel geleidelijk de trots aan over de mooie vorderingen van Nathan Aké in zijn carrière, waarmee hij zijn droom meer dan waarmaakte. Hij mag dan al vroeg doorgedrongen te zijn tot de internationale top van het profvoetbal, de weg daar naar toe ging niet zonder hobbels, hindernissen, teleurstellingen en tegenslagen. Chelsea leende hem uit aan Reading,

Jerdy Schouten, toen al vooruitkijkend om de bal te plaatsen, terwijl hij zijn tegenstander passeert.

Watford en Bournemouth tot Manchester City hem aantrok, waar hij in Pep Guardiola een geduldige trainer/coach trof. Een boss, die proactief zijn latente kwaliteiten erkende en hem na een jaar tot basiskracht bombardeerde. Intussen ontpopte Nathan Aké zich bij Oranje zich van bankzitter, late invalskracht tot basiskracht nummer één en reserve-captain. Met 'City' won hij alle denkbare prijzen, die er op deze planet zijn te winnen: Champions League, de Engelse titel en beker en de World Cup voor clubteams). Alleen met Oranje nog niet. Dat komt misschien nog.

Hoe kon dit gebeuren

De weg naar de top verliep voor Jerdy Schouten totaal anders. De in Hellevoetsluis geboren licht rossige middenvelder begon bij FC Vlotbrug, ADO Den Haag plukte hem weg bij Spijkenisse. Talentvol zonder meer, dat geweldige inzicht en anticipatievermogen etaleerde hij rijkelijk. Alleen, zijn manifestatiedrang bleef zeer bescheiden, zijn (langdurige) blessureleed deed twijfels rijzen of hij wel kon gedijen in het harde profvoetbal. Behalve vele twijfelaars bevonden zich ook absolute bewonderaars, die zijn latent aanwezige surplus aan kwaliteiten zagen. Jerdy zelf noemde zijn trainer bij de A-jeugd, Aleksandar Rankovic. Maar wie van meet af aan heilig geloofde in de kwaliteiten van Jerdy Schouten was 'good old' Hans Verbeek. Hij beweert altijd, bevestigd door oud-bondscoach en ADO-trainer Rob Baan: 'Ik heb verstand van voetbal, maar niet van tactiek'. Jerdy haalde het eerste van ADO Den Haag, maar verdween op eigen initiatief naar Telstar. 'Hoe hebben ze dit kunnen laten gebeuren', riep Hans Verbeek toen. En wordt daar anno 2024 nog razend over. Jeffrey van As, destijds technisch de verantwoordelijke man zei er dit over in onder meer ADO Den Haag Post: 'We konden niet anders. Ik weet zeker, dat Jerdy het via ADO net zo ver

Jerdy Schouten houdt namens ADO Den Haag toenmalige Feyenoorder Steven Berghuis van zich af.

geschopt zou hebben als nu. Dat zag iedereen. Hij had een jeugdcontract, maar kreeg een gecompliceerde beenblessure. Eenmaal hersteld kon hij blijven, alleen wilde ADO, dat in financieel zwaar weer zat, hem slechts een amateurcontract aanbieden. Dat gebeurde op advies van de medische staf. Deze stelde dat het een risicovolle blessure was, waar niet elke voetballer zomaar van afkomt. We durfden het niet aan hem een volwaardig contract te geven. Jerdy wilde met een amateurcontract niet de concurrentiestrijd aan met spelers als Danny Bakker en Lex Immers. Jammer, dat hij vertrok, want aan zijn kwaliteiten lag het nooit. Ik snapte Jerdy wel, omdat hij bij Telstar hoe dan ook zou spelen in het eerste'.

Achteraf is gemakkelijk praten, maar wat moet Jerdy Schouten, die bij ADO Den Haag twee competitiewedstrijden en één bekerduel in het eerste elftal speelde, een enorm geloof in eigen kunnen hebben gehad, toen hij in zichzelf investeerde door naar Telstar te gaan. Daar

kwam hij tot volledige ontplooiing, stapte over naar Excelsior om daar de door niemand voor mogelijk gehouden geslaagde stap te wagen naar Bologna, de Italiaanse Serie A! En warempel, daar dwong hij ook ieders erkenning en grote waardering af en oogstte op het rose papier van La Gazzetta dello Sporte wekelijks lovende kritieken. Inmiddels hoog gewaarde (stille) kracht op het middenveld van Oranje en belangrijke schakel in het na zes jaar kampioen geworden PSV. En de bijna 88-jarige Hans Verbeek schudt nog steeds nijdig met het hoofd om zijn met nog jeugdig elan klinkende afgrijzen te laten horen, dat de verantwoordelijke van toen een letterlijke en figuurlijke kapitale blunder heeft begaan om Jerdy naar Telstar te laten gaan. ‘Ze hadden naar mij moeten luisteren’, zegt hij met een grimlach.

Joshua Zirkzee, toen al als wervelwind langs tegenstander glippend.

Joshua Zirkzee torende al in de vroege jeugd letterlijk boven iedereen uit. Met zijn flair en fysiek had hij al een groot voordeel ten opzichte van tegenstanders en eigen teamgenoten. Soms worstelde hij ook met de wet van die (remmende) voorsprong. Hij ontwikkelde zich week in week uit tot een veel scorende doelpuntenmachine. Iedereen wist, dat het een kwestie van tijd was, dat hij door een grote(re) club zou worden weggehaald. ADO Den Haag kon hem nog tamelijk lang vasthouden, ook gezien het feit, dat hij in een buitengewoon leuk, gezellig en succesvol team (Nederlands kampioen) speelde met onder anderen Sem Steijn, Anthony Roeg en Lorenzo van Kleef. Na drie jaar De Aftrap (2013-2016) weerstond Joshua Zirkzee de lokroep van Feyenoord

Zich wurmend tussen onder anderen Lorenzo van Kleef, Anthony Roeg en de nog wel erg kleine Sem Steijn, poserend met de grote in Dortmund op een Pinkstertoernooi gewonnen beker.

niet en stapte over naar Varkenoord. Dat was wel in een periode, dat toenmalig hoofd opleidingen Rob Meppelink werd geconfronteerd met het vertrek van liefst dertien van de beste talenten van ADO Den Haag naar Ajax, Feyenoord, PSV en FC Utrecht. Dat leek dus wel even dweilen met de kraan open. Een gat, dat niet zo maar is op te vullen, maar bij redelijk beleid op den duur wel weer op te vullen moet zijn. Feyenoord huilde een jaar later krokodillentranen, toen Bayern München Joshua weglokte. ‘Daar leiden wij toch niet voor op’, treurde hoofd opleidingen Richard Grootscholten op de social media. Wat heet, dat ene jaartje, dat Joshua daar vertoefde? Maar ja, Joshua ging onverstoorbaar verder, haalde al ras de hoofdmacht van Bayern, zij het niet structureel. Voor hem gold, dat de weg naar de top weliswaar met zevenmijls laarzen was afgelegd, maar om er te blijven andere koek is. Maar ja, als je wordt uitgeleend

Andrei Ratiu, hier in de running voor ADO Den Haag.

aan bijvoorbeeld Parma en Anderlecht is dat ook niet verkeerd. En als je dan vervolgens excelleert in de Serie A bij Bologna en via Jong Oranje in de EK-selectie van Oranje verkeert en je bent pas 21, dan wacht wellicht nog een prachtige perspectief in de top van het internationale voetbal. Zo lang geleden is het niet, dat hij op kunstgrasveld 2 van De Aftrap dribbelde en stormde richting het vijandelijke doel en het net ervan vervolgens liet bollen. Mooie tijden van de toen totaal onbevangen in geelgroen spelende spits. Hooguit een jaar of zeven geleden.

Andrei Ratiu arriveerde in de corona-zomer van 2020 als een van Villareal gehuurde speler bij ADO Den Haag. De Roemeen kwam terecht bij een club, die links en rechts spelers halend een team op Eredivisie-niveau trachtte te creëren. Het noodgedwongen zigzagbeleid resulteerde in een mêlee van spelers, die verschillende talen spraken, elkaar nog nooit hadden gezien en zich afvroegen wat ervan moest worden. Zo kwamen behalve Ratiu Vicente Besuijen, Boy Kemper, Jonas Arweiler, Kees de Boer, Dario del Fabro, Samy Bourard, Marko Vejinovic, Juan Familia-Castillo, David Philipp, José Pascu, Lassana Faye, Dante Rigo, Bobby Adekanyi, Nikos Karelis, Tomislav Gomelt, Ilay Elmkies en Ravel Morrison. In deze ‘Van Hoop van Zegen’-entourage begon ADO Den Haag aan een seizoen met een snelle trainerswissel (Rankovic-Brood), dat troosteloos resultaat (laatste en degradatie) zou opleveren. Toch toonde Andrei Ratiu in de tien competitie- en twee bekerwedstrijden voor ADO Den Haag zijn technische kwaliteiten, zijn inzicht, al was het tempo aan de enigszins trage kant. Bovendien was hij door blessureleed enerzijds en verblijf bij Roemenië onder 21 anderzijds er de oorzaak van dat hij niet altijd eerste keus was. Na het seizoen ging hij terug naar Villareal en vond in Spanje zijn weg naar La Liga via Huesca en Rayo Vallecano en bereikte ondertussen ook de A-selectie van de nationale ploeg van Roemenië. En inmiddels is hij vaste rechterverdediger van de Roemenen op het EK. Wellicht was het jaartje ADO Den Haag een ervaring, die hem toch van pas kwam in zijn ontwikkeling als prof.

Memories in yellow and green, ook op deze wijze kun je met enige trots genieten van het EK 2024.

Frans Leermakers

MEDEDELINGEN

OVEREENKOMST

Tijdens de PensionADO-dag op 7 juni op Ockenburgh Golf sloten de vereniging HFC ADO Den Haag en de Stichting ADO PensionADO's een samenwerkingsovereenkomst. Hierin wordt afgesproken tot samenwerking het bieden van de helpende hand bij wederzijdse activiteiten. Dit, om de band met leden en oud-leden te verstevigen. De overeenkomst geldt voor een jaar. Namens de vereniging zetten voorzitter Wim van Laar en vicevoorzitter Arjan Verburg hun handtekening. Namens de Stichting ADO PensionADO's deden dit voorzitter Hans Verhagen en secretaris Frans Leermakers.

LOBKE LOONEN

Lobke Loonen verlengde haar contract met een jaar. De spits van de ADO Den Haag Vrouwen, die afgelopen seizoen topscoorster was met twaalf treffers, begint nu aan haar derde voetbaljaargang bij de geelgroenen. In de zomer van 2022 kwam zij over van KAA Gent.

LAATSTE EDITIE VAN SEIZOEN

Deze ADO Den Haag Post is de laatste van het seizoen 2023-2024. In de maand juli verschijnt zal het clubblad niet. De eerstvolgende uitgave zal de lezer op donderdag 29 augustus onder ogen krijgen. De redactie wenst u een goede vakantie en een mooie sportzomer 2024 toe.

NIKKI IJZERMAN

Nikki IJzerman verlaat ADO Den Haag om te gaan spelen voor Anderlecht. De 23-jarige middenveldspeelster moet de Belgische kampioen gaan helpen aan de achtste landstitel en de weg wijzen in de Champions League. Zij kwam in 2020 na drie seizoenen Excelsior Barendrecht naar ADO Den Haag, waarvoor zij exact honderd officiële wedstrijden speelde. In Brussel kan zij zich volledig op het voetbal richten.Veel dank, Nikki en succes bij je nieuwe club!

DEVYN PAYNE

Devyn Payne tekende onlangs zijn eerste contract bij ADO Den Haag. De achttienjarige centrale verdediger speelde in het afgelopen seizoen voor zowel Onder 18 en Onder 21. De overeenkomst heeft een looptijd van een jaar. Daarbij is wel een optie opgenomen voor nog een seizoen. Academie-directeur Albert van der Dussen roemt Devyns rust, in- en overzicht en zijn sierlijke technische stijl. Gefeliciteerd Devyn, en veel succes!

NANGILA VAN EYCK
MANAGER BIJ VROUWEN

Nangila van Eyck (39) is de nieuwe manager van ADO Den Haag Vrouwen. Zij volgt in deze functie Annabel Toorenburg en Karin Punt op. Nangila van Eyck is oud-speelster van ADO Den Haag en heeft zelfs een historisch feit op haar naam staan. Op 30 augustus 2007 maakte zij het eerste competitiedoelpunt voor de geel-groenen en de thuis-wedstrijd tegen Willem II. Zij scoorde in de laatste minuut en bepaalde daarmee de eindstand op 1-0. Verder speelde zij voor Heerenveen en SV Meppen (Duitsland). Voorts kwam zij 37 keer uit voor het Nederlands vrouwenelftal en fungeerde op het WK 2019 als scout voor de Oranje Leeuwinnen.

Welkom terug, en veel genoegen en succes!

VERTREKKENDE **ONDER 21'ERS**

Zeven spelers van ADO Den Haag onder 21 gaan de club verlaten. Deze zijn Lloyd Hendriks (naar PEC Zwolle), Enoch George (terug naar Quick), Ahmed Azmi, Sofyan El Hanoudi, Elijah Velland, Niels Noordhoek en Nigel Owusu (foto). De laatste kwam ook drie keer in officiële wedstrijden uit voor het eerste elftal van ADO Den Haag, waarvoor hij eenmaal scoorde (uit tegen Jong FC Utrecht in het seizoen 2022-2023).Veel succes voor de toekomst, bij de nieuwe club of bij het vinden van een nieuwe club.

Keuken Kampioen divisie

START THUIS TEGEN VVV

Het eerste elftal van ADO Den Haag begint haar vierde seizoen in de Keuken Kampioen Divisie op zaterdag 10 augustus om 16.30 uur met de thuiswedstrijd tegen VVV-Venlo. Een week later, op 17 augustus om 16.30 uur, staat het bezoek aan FC Dordrecht op het programma. Daarna speelt ADO Den Haag op de meest gebruikelijke speeldag van de Eerste divisie, op vrijdag 23 augustus om 20.00 uur, thuis tegen FC Volendam. In totaal speelt de formatie van trainer Darije Kalezic in de nieuwe competitie driemaal op zaterdag, vijfmaal op maandag, zesmaal op zondag, eenmaal op donderdag en de rest (23x) op vrijdag. Vier keer moet ADO Den Haag na een vrijdagse wedstrijd ook de daaropvolgend maandag een competitieverplichting afwerken. De winterstop is van 23 december 2024 tot en met 16 januari 2025. De laatste competitiewedstrijd staat gepland voor vrijdag 9 mei 2025. Dan is VVV-Venlo onze gastheer, de tegenstander waartegen wij de competitie openen.

VOORBEREIDING

De selectie van het eerste elftal van ADO Den Haag begint op maandag 1 juli met de voorbereiding op het seizoen 2024-2025. Dan vindt de eerste training plaats. De oefencampagne begint op 6 juli om 14.00 uur met het bezoek aan Laakkwartier. Op 10 juli fungeert het Westlands Elftal om 18.30 uur als sparring partner op het terrein van vv Naaldwijk. Vervolgens trekt de geelgroene selectie op 13 juli naar Middelharnis, waar Sparta om 14.00 uur de oefentegenstander is op het Sportcomplex Spartacus van vereniging De Jonge Spartaan. Een week later ontvangt ADO Den Haag om 14.00 uur het Belgische Patro Eisden. Van 22 tot en met 27 juli vertoeven de manschappen in Zeeland voor een trainingskamp, waar op 24 en 27 juli een oefenduel wordt gespeeld tegen een nog niet bekende tegenstander. ADO Den Haag-Jong AZ vormt op 31 juli om 14.00 uur vooralsnog de afsluiting van de voorbereiding. De Open Dag is op zaterdag 3 augustus in en rond het B!ingoal Stadion.

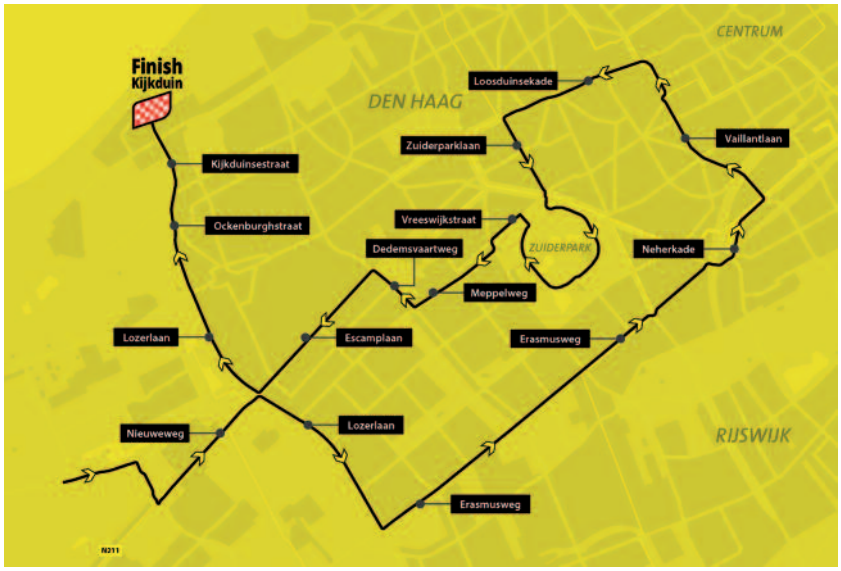

ZEVENDE PLAATS

Op de ranglijst van de beste opleidingen neemt ADO Den Haag na de voorjaarscompetitie de zevende plaats in. Feyenoord staat eerste, gevolgd door achtereenvolgens Ajax, AZ, PSV, FC Utrecht en Sparta. In de winterstop stond ADO Den Haag nog zesde en Sparta zevende. Voorwaar, geen verkeerde score!

TOUR DE FEMMES LANGS DE AFTRAP

Er vindt op maandag 12 augustus een niet alledaags gebeuren plaats in het Zuiderpark. Die dag komt de Tour de France voor vrouwen langs. De Tour de Femmes gaat ook langs De Aftrap. De wielerkaravaan komt bij het Soestdijkseplein het park binnen. Zij vervolgt haar route via de zogenaamde binnenringweg langs het hertenkamp om de Sportcampus Zuiderpark langs De Aftrap en verlaat bij de Vreeswijkstraat het park. Die dag begint de eerste etappe van het wielerspektakel in Rotterdam en gaat via een deel van de Zuid-Hollandse eilanden en het Westland richting Den Haag. Via de Lozerlaan, de Erasmusweg en de Neherkade duikt het peloton de Schilderswijk in richting Zuiderpark. De finish van de etappe is op Kijkduin. In het Zuiderpark vinden op deze dag diverse activiteiten plaats, die zijn gebaseerd op de wielersport.

Ryan Koolwijk **Arie van de Padt** **Fernando Derveld** **Erbim Fagu** **Scott Luiten** **Robbert Renieri**

NIEUWE **GEZICHTEN**

De trainersstaf van de opleiding telt diverse nieuwe gezichten. Nieuw is **Ryan Koolwijk,** die Henk de Zeeuw gaat assisteren bij ADO Den Haag onder 19. Begonnen in de jeugd van Lekkerkerk werd hij later prof bij Excelsior, NEC, FC Dordrecht, Almere City FC en PEC Zwolle. Hij speelde ook voor AS Trencin, waarmee hij tweemaal kampioen van Slowakije werd en er ook tweemaal de beker won. Tot voor kort was hij actief bij de amateurclub Smitshoek. Hij is zevenvoudig Surinaams international. Inmiddels is hij assistent-bondscoach van Suriname.

Fernando Derveld wordt bij Onder 17 de assistent van trainer Frans Danen. Hij is oud-prof van Willem II, Haarlem, Norwich City, West Bromwich Albion, Esbjerg en FC Dordrecht. Hij speelde nadien voor de amateurclubs Baronie, Leonidas en BVCB. Als jeugdtrainer deed hij inmiddels ervaring op bij Sparta, Dayton Dutch Lions (vrouwen), Willem II en Feyenoord.

Arie van de Padt wordt trainer van Onder 15 en daarmee keert hij terug in het Zuiderpark. In het verleden was hij zowel speler als jeugdtrainer bij ADO Den Haag. Zijn voetballoopbaan begon hij bij RVC, waarna hij talloze amateur- en profclubs diende als Velsenoord, TONEGIDO, Sparta, FC Den Haag, ADO Den Haag, Beerschot, Union Saint Gilloise, Wilhelmus, DWO en Loosduinen. Ook als trainer deed hij rijke ervaring op, bij achtereenvolgens RVC C1, Velsenoord B1, FC Den Haag A1 (stage), GDA B1 en GDA 2, Loosduinen 1 en A1, ADO Den Haag B2, C2 en C1, SV Nootdorp, Sparta onder 16, DWO, BMT, Excelsior onder 17, Westlandia onder 21 en TAC'90.

Erbim Fagu wordt de assistent van Arie van de Padt bij Onder 15. Fagu, 37 jaar geleden geboren in de Albanese hoofdstad Tirana, speelde er op het hoogste niveau bij diverse clubs. Na zijn actieve voetballoopbaan werd hij docent aan de voetbalacademie in zijn land. Om zich te specialiseren in de Wiel Coerver Trainingsmethode toog hij onder meer naar Nederland en werd ook coach van de Beverwijkse club DEM, waar hij Onder 14 onder zijn hoede nam.

Scott Luiten wordt bij Onder 13 assistent van trainer Dillon Bijlsma. Luiten speelde bij DHC en VUC.
Als trainer deed hij ervaring op bij Excelsior onder 13 en FC Skillz onder 13-1.

Robbert Renieri is de nieuwe trainer van Onder 12. Hij deed al trainerservaring op bij AZ, Alphense Boys en Excelsior.

Alle nieuwkomers (en terugkerende), veel genoegen en succes toegewenst met hun activiteiten op De Aftrap!

TECHNISCHE STAFOPLEIDINGEN SEIZOEN 2024-2025

DE TECHNISCHE STAF VAN DE OPLEIDING VAN ADO DEN HAAG ZIET ER VOOR HET SEIZOEN 2024-2025 ALS VOLGT UIT:

ADO Den Haag O21
Hoofdtrainer – Ervin Lee
Assistent – Ronald Samson

ADO Den Haag O19
Hoofdtrainer – Henk de Zeeuw (nieuw)
Assistent – Ryan Koolwijk (nieuw)

ADO Den Haag O17
Hoofdtrainer – Frans Danen
Assistent – Fernando Derveld (nieuw)

ADO Den Haag O16
Hoofdtrainer – Sharan Gayadien
Assistent – Mike Spin

ADO Den Haag O15
Hoofdtrainer – Arie van de Padt (nieuw)
Assistent – Erbim Fagu (nieuw)

ADO Den Haag O14
Hoofdtrainer – Jorik van Adrichem
Assistent – Patrick Nijnatten

ADO Den Haag O13
Hoofdtrainer – Dillon Bijlsma
Assistent – Scott Luiten (nieuw)

ADO Den Haag O12
Hoofdtrainer – Robbert Renieri (nieuw)
Assistent – Sunny Dihal

ADO Den Haag O11 (twingames)
Hoofdtrainers - Reinier van Loon en Randy de Jong
Assistent – Justin Compier
Assistent – Sander Veldhoen

ADO Den Haag onder 10 valt voortaan onder de Academie, die op zondagmorgen traint op De Aftrap.

MARTEN GLOTZBACH PLEIT VOOR MEER OVERLEG 'OM ELKAAR STERKER TE MAKEN'

MET DE PROMOTIE VAN DE **VOLGENDE VIER BELOFTEN** NAAR DE A-SELECTIE, TENMINSTE ACHT TALENTEN VAN ONDER 17 NAAR HET BELOFTENTEAM EN DERTIEN SPELERS UIT ONDER 16 NAAR DE VOLGENDE KLAS FUNGEERDEN **DE MEIDENTEAMS** VAN ADO DEN HAAG HET AFGELOPEN SEIZOEN WEER ALS VRUCHTBARE KRAAMKAMER. ALS OPLEIDER PUR SANG ZIET MARTEN GLOTZBACH NOG WEL **RUIMTE VOOR VERBETERING**.

Als jeugdtrainer is Marten Glotzbach één van de drijvende krachten van de opleiding van de vrouwentak, al sinds die in 2018 werd uitgebreid met twee meidenteams. Dat de complete selectie van onder 16 (op twee spelers na allemaal nieuwkomers) nu of de overstap naar onder 17 heeft gemaakt, of door kan bij hun eigen team, vindt hij zowel een goed resultaat als een normale zaak. 'Als je als speler niet voldoet, dan haal je het volgende niveau niet. Maar het is wel de opzet om spelers minimaal twee jaar in de opleiding mee te nemen. 'Zo krijgen ook mogelijke laatbloeiers de kans zich verder te ontwikkelen. De meeste spelers - zo'n 80 procent - waren ook al bekend uit onze futures (waar talenten trainen en spelen naast hun eigen club, red.)', merkt hij daarbij op.

Traject afmaken

In zijn eigen team, de meiden onder 17, waren er wel afvallers. In eerste instantie hebben acht spelers de overstap naar de beloften gemaakt. Gedurende de voorbereiding kunnen nog eens twee of drie spelers die stap hogerop verdienen. Als voorvechter van eigen kweek hebben zelf opgeleide talenten bij Marten Glotzbach een streepje voor op nieuwkomers van buiten. 'Zo heeft bij ons een meid meegetraind, die zelf langer heeft doorgevoetbald bij de jongens. Die kan dan wel meekomen bij mijn team of zelfs beter zijn dan een ander, maar ik hecht er ook belang aan dat meiden die uit onze eigen futures en onder 16 zijn gekomen de kans krijgen hun traject af te maken. Als iemand er met de pet naar gooit, is het een ander verhaal, maar wie wat meer tijd nodig heeft om zich te ontwikkelen, stuur ik niet zomaar weg. Dan neem je wat meer tijd om eraan te schaven. Geduld is uiteindelijk ook veel waard.'

Had hij het afgelopen seizoen met zijn team het liefst competitie gespeeld tegen jongensteams onder 15 van een goed niveau, de KNVB veroordeelde de meiden onder 17 tot de Derde klasse van de vrouwencompetitie. Met een ware doelpuntenlawine werd ADO Den Haag ongeslagen kampioen. Tussendoor waren er wel regelmatig vriendschappelijke krachtmetingen met jongens onder 15. 'Daar hebben wij goede wedstrijden tegen gespeeld.' Het komende seizoen heeft de voetbalbond het idee van Marten Glotzbach wel overgenomen, maar hij gaat met zijn team nu door in de vrouwencompetitie. 'Daar kun je ook een plek geven aan spelers uit de beloften of zelfs spelers van het eerste als die bijvoorbeeld terugkomen vanuit een blessure'. Om zowel aanvallend als verdedigend beter te worden, blijft hij spelen tegen goede jongens onder 15 ideaal vinden. Daarom zal hij daar het komende seizoen regelmatig oefenwedstrijden tegen spelen. In de vrouwencompetitie zal het accent ook in de Tweede klasse op de aanval liggen en dat heeft ook zijn

voordelen. 'In de jongenscompetitie (JO16) kregen we vaak complimenten voor ons voetbal, maar verloor je dan wel omdat je het aflegde tegen een spits die veel harder kon lopen. In de vrouwencompetitie speel je in ieder geval wedstrijden waarin aanvallers steeds beter kunnen worden. Sienna in 't Veld maakte 40 goals voor DSVP en scoorde vorig seizoen 36 keer voor ons. Als zij honderd keer de kans krijgt om langs de keeper te gaan of te schieten, dan helpt die ervaring haar om koel te blijven en scoren tot een belangrijk onderdeel van haar spel te maken.' Behalve de bovengenoemde wedstrijden tegen vrouwen en jongens, waren daar dit seizoen ook weer de krachtmetingen met buitenlandse topclubs. ‘Elk seizoen proberen wij de meiden een onvergetelijke ‘buitenland-ervaring’ mee te geven. Na Londen en Barcelona waren we nu voor de tweede achtereenvolgende keer naar een toernooi in Madrid. Daar lieten de meiden tegen clubs als Barcelona, Atlético Madrid en Aston Villa weer zien dat de opleiding van ADO ook internationaal meetelt.’

Kruisbanden en nieuw bloed

Bleef zwaar knieleed de teams van Marten Glotzbach de voorgaande vijf jaar bespaard, het afgelopen seizoen telde de ziekenboeg niet minder dan drie kruisband-slachtoffers. De trainer speurde vergeefs naar een mogelijke oorzaak. 'We hebben ons programma geëvalueerd, alle beelden opgestuurd, met artsen overlegd, zowel de voetbalschoenen als het gras bekeken, zonder dat het iets opleverde.' Op de hoogte van het risico, maakt de opleiding al lang werk van preventie.
Behalve met de spelers die de overstap maken uit de meiden onder 16 wordt zijn spelersgroep aangevuld met twee keepers: Babette Buijs van DSO en Kim Vink van ARC. ‘Babette had vorig jaar eigenlijk al een overstap naar ons verdiend, maar door dispensatieregelingen werden de keepersposten toen toch nog anders ingevuld. Kim Vink zat in het trainingstraject van Ajax en stroomde daar uit’. Rekening houdend met de overstap van nog een aantal van zijn aanvallers naar de beloften komt verder Famke Krijger van DSVP naar ADO Den Haag.

Marten Glotzbach: ‘Zelf opgeleide talenten hebben een streepje voor’.

‘DSVP is al een aantal jaar goed bezig met de meidenafdeling en zo af en toe komt er dan ook een talent van hen over of stroomt er iemand van ons uit richting DSVP. 'Famke is pas op latere leeftijd gaan voetballen, ze is super atletisch, erg snel en heeft vooral op technisch vlak veel extra getraind. Toen zij een maand met ons meetrainde, deed zij dat met veel overgave en had direct veel impact in de partijtjes.'

Op de vraag of de terugkeer van de vrouwentak bij de NV al voordelen heeft gebracht voor de opleiding van de vrouwen, kan Marten Glotzbach nog niets noemen. ‘Het was tot op heden geen prioriteit.’ Wanneer de gewenste samenvoeging van mannen en vrouwen en jongens en meiden in het Zuiderpark werkelijkheid wordt, staat vooralsnog in de sterren geschreven. Over wat er volgend seizoen beter moet, heeft hij wel een uitgesproken mening. 'De samenhang tussen de teams en regelmatig overleg tussen alle trainers om elkaar te ondersteunen en sterker te maken. Niet iedereen hoeft alles hetzelfde te doen. Er kan best een team zijn dat op een wat andere manier speelt. Maar het is wel goed om daar met elkaar over te praten, elkaar van tips en inzichten te voorzien, een stukje teambuilding van de staf. Daar is het dit seizoen helemaal niet van gekomen.' Die onderlinge samenwerking was tot voor kort toch juist een kracht van de opleiding? 'Maar dit seizoen, in de nieuwe structuur, had niemand daar de tijd voor of was niet in staat het te organiseren', stelt Marten Glotzbach vast.

Als trainer van onder 17 trok hij wel veel op met Lisa Guijt van onder 16 en Bianca Koppers van de beloften. 'Ik heb ook de helft van de wedstrijden van de beloften gezien, maar het stond of viel nu allemaal eigenlijk te veel met je eigen inbreng.'

Roeland Gelink

‘Niet iedereen hoeft alles hetzelfde te doen’.

HISTORISCHE STADIONS

IN DE LOOP VAN HAAR GESCHIEDENIS SPEELDEN ADO, FC DEN HAAG EN ADO DEN HAAG IN TAL VAN HISTORISCHE STADIONS. IN IEDER NUMMER VAN ADO POST BELICHT JAN-HERMEN DE BRUIJN DE HISTORIE VAN ZO'N STADION, DE WEDSTRIJD VAN TOEN, MAAR OOK DE HUIDIGE STATUS VAN DEZE ARENA. IN SOMMIGE STADIONS WERDEN WK-FINALES GESPEELD, IN ANDERE OLYMPISCHE SPELEN GEHOUDEN. SOMMIGE ZIJN VERVALLEN, ANDERE GERENOVEERD. EN SOMS BESTAAN ZE HELEMAAL NIET MEER. DITMAAL KEREN WIJ TERUG NAAR UPTON PARK, DE INMIDDELS VERDWENEN THUISHAVEN VAN WEST HAM UNITED.

DE STADIONS VAN HET KWARTFINALE SEIZOEN 75-76

De kwartfinale: WEST HAM UNITED

Geen moment kon ik vermoeden, toen op woensdag 15 januari 1976 in Zwitserland bij de loting van de kwartfinales van het Europa Cup II-toernooi de namen van FC Den Haag en West Ham United aan elkaar werden gekoppeld. En dat mijn voetballeven ingrijpend zou veranderen. Dat Upton Park – naast het Zuiderpark – mijn tweede voetbalthuis zou worden.

*

Het zaadje voor mijn nieuwe voetballiefde werd een week na de loting geplant, op het moment dat ik een telefoontje krijg van Fred van Hal, mijn mede PRO-FC-redacteur en bestuurslid van de club. 'Of ik tijd heb om even op de club langs te komen,' vroeg hij.
Een uurtje later zat ik in de kleedkamer tegenover zowel Fred als trainer Vujadin Boškov. Fred legde uit dat West Ham gevraagd had of het zo snel mogelijk kon beschikken over de ongeveer 600 kaartjes voor de heenwedstrijd in het Zuiderpark. De club wilde de tickets zo veilig mogelijk onder de fans kunnen distribueren. Fred vertelde, dat de kaartjes net van de drukker waren gekomen, en dat er nu een koerier nodig was om ze naar Londen te brengen. Of ik interesse had?
Ik had geen seconde bedenktijd nodig.Uiteraard wilde ik dat, zeker toen ik hoorde dat de zaterdag erop West Ham een thuiswedstrijd zou spelen tegen Queens Park Rangers en ik daarvoor – als vertegenwoordiger van de club – van harte was uitgenodigd. Op dat moment mengde Boškov zich met zijn aparte Joego-Duitse taaltje in het gesprek. 'Der Freddie heeft gezegd dat je zeker

Upton Park in vogelvlucht, het stadion waar FC Den Haag op 17 maart 1976 haar Europa-Cupavontuur tegen West Ham United nipt zag eindigen.

ook nog wat voor mij wil doen. Bij toeval was ik vorige maand met Kerstmis met mijn vrouw in Londen en heb daar ook West Ham aan het werk gezien. Ik heb al een goed idee van hoe het team speelt, maar wil nog een paar details bevestigd hebben. Wil jij de super-8-filmcamera van mijn vrouw meenemen en wat opnames maken?' Opnieuw: vanzelfsprekend.

En dus ging ik op donderdag 22 januari in de avond langs bij het echtpaar Boškov om me door Yelena Boškov de werking van haar filmcamera te laten uitleggen. En om nog wat laatste instructies van de trainer zelf te krijgen: 'Je moet halverwege de eerste helft vijf minuten lang non-stop de verdediging filmen. En in de tweede helft moet je hetzelfde doen met de aanvallers. Dan krijg ik een goed beeld van hoe ze onderling

bewegen en communiceren.' Met de belofte dat ik hem zondagmiddag – na afloop van de dan geplande wedstrijd Ajax-FC Den Haag – zowel de camera als de filmcassettes zal teruggeven, nam ik afscheid. Een groot voetbalavontuur tegemoet.

*

Nadat de KL125 mij de volgende ochtend om iets na half twaalf op Engelse bodem had afgeleverd brak meteen een hectische tijd aan. Ik had de middag ervoor telefonisch contact gehad met Eddy Chapman, de clubadministrateur die me wel vier keer op het hart had gedrukt me niet te vergissen in de enorme omvang van de Engelse hoofdstad. 'Als je 's middags op tijd bij ons wil zijn, neem dan direct op het vliegveld een taxi. Een ondergrondse is wel gepland, maar is nog lang niet afgebouwd. Vanuit het centrum kan je wel 'de tube' nemen. En dan moet je zijn bij station Upton Park, niet station West Ham.'

5-sterren hotel

Alle papieren van wat mijn eerste Engelse voetbalreis zou worden heb ik nog bewaard. Ze schetsen een beeld van een volstrekt andere tijd. Het reisbureau had het Piccadilly Hotel voor mij geboekt, vooral omdat het zo lekker centraal ligt; pal naast Piccadilly Circus. Als ik op internet kijk zie ik dat een kamer in het inmiddels 5-sterren hotel (inclusief continentaal ontbijt) momenteel 352,10 pond kost; een gigantisch verschil met januari 1976. Voor kamer 724 moest ik destijds 12,42 pond per nacht neerleggen. Wel was het pond in 1976 een stuk duurder dan tegenwoordig: één pond kostte 5 gulden 20. Zo'n € 2,55. Anno 2024 is dat € 0,85.
Nadat een taxi mij die vrijdagmiddag op Piccadilly had afgeleverd en ik snel mijn koffers had gedropt, vertrok ik naar het stadion van West Ham; een reis die ik toen voor het eerst, maar later ontzettend vaak, zou maken.
Zo vaak dat ik hem nu nog steeds kan dromen.
Reis maar mee ...
Mijn reis begon bijna altijd in Embankment, het grote ondergrondse station dat centraal aan de Thames ligt en waar veel verschillende lijnen samenkomen. Altijd goed opletten dus, want alleen de 'groene' District Line met Upminster als eindpunt voert naar het West Ham-deel van Oost-Londen. Die 23ste januari 1976 zal het niet extreem druk zijn geweest, maar op de meer dan honderd wedstrijddagen die ik heb meegemaakt, was dat wel anders. Verreweg de meeste supporters van West Ham reisden – net als ik - altijd per ondergrondse naar Upton Park, zodat de wagons onderweg drukker en

Green Street, de weg naar Upton Park.

drukker werden, om vervolgens in één klap leeg te stromen zodra de tube-trein op het station tot stilstand was gekomen en de deuren waren geopend.
Binnen enkele seconden stond het hele perron vol fans die het bord met de pijl naar West Ham United Football Ground allang niet meer nodig hadden omdat ze de weg blindelings kenden. Voetje voor voetje ging iedereen richting een grote brede trap om vandaar eerst over een afgesloten brug over het spoor te schuifelen om op zo'n manier de stationshal te bereiken.

Hoewel ik van daaruit al direct Green Street had kunnen oversteken om snel naar het stadion te lopen, gaf ik er bijna altijd de voorkeur aan om via de immer afgebladderde deuren de uitgang Queen's Road te nemen, een straatje met een koninklijke naam, maar in werkelijkheid niet meer dan een lelijke weg parallel aan de spoorbanen. Op de hoek tussen Green Street en Queen's Road lag – en ligt – de gedeeltelijk overdekte Queens Market waar de plaatselijke – grotendeels gekleurde – bevolking haar inkopen doet.
Via Green Street is de afstand tussen het ondergrondse station en de plek waar het West Ham stadion tot voor een paar jaar geleden lag, ongeveer 500 meter. Beide kanten van de straat hadden op wedstrijddagen altijd hun eigen karakter. De rechter kant werd gekenmerkt door kleine vervallen huisjes met minuscule en nog meer vervallen voortuintjes. Aan de andere kant kwam je eerst langs een aantal van vooral door Pakistani gerunde winkels en een dubieuze massagesalon. Verderop liep je nog langs wat huizen, een aantal blinde muren en een school.

"Wear your colors"

Voor de hongerige toeschouwers was er aan de rechter kant het meeste te beleven. Omdat straatverkoop aan slechts weinige vergunninghouders was voorbehouden, vond de meeste handel plaats vanuit de kleine voortuintjes die door de huiseigenaren op wedstrijddagen werden verhuurd aan de uitbaters van karretjes met hamburgers en hotdogs. Of aan verkopers van niet door de club voor verkoop van licentie voorziene dassen of clubspeldjes. "Wear your colors" (draag je clubkleuren) was hun vaste kreet.

Ikzelf koos er bijna altijd voor om – na snel een hotdog te hebben gescoord - Green Street over te steken om te gaan kijken bij de immens grote uitstalling van twee handelaars in programmabladen. Hun handel was niet het verkopen van de programma boekjes van de wedstrijd van die dag. Nee, ze verkochten oude Hammers (de naam van het West Ham-programma) en programma's van al gespeelde West Ham-uitwedstrijden. Maar ook oude en nieuwe programma's van andere clubs, inclusief interlands. Zelf was ik altijd trots om te zien dat de PRO-FC van de Europa Cup-kwartfinale van 3 maart'76 een prominente plek in hun uitstalling in nam. De prijs was destijds zes pond. Of te wel een halve hotelovernachting.

Lopend op Green Street in de richting van het stadion vroeg ook een ander fenomeen uit de jaren tachtig/negentig mijn aandacht: de fanzines. Ook in de pre-internetperiode waren met name Engelse fans al ontevreden met de manier, waarop clubs (net als nu) probeerden hun eigen nieuws en media te controleren. Dat leidde tot het ontstaan van fanzines, door creatieve fans geschreven tijdschriftjes met alternatieve en vaak zeer humoristische bijdragen. West Ham had er een flink aantal. 'Over land and sea' kan ik me herinneren en 'FORTUNE (is always hiding).' Ook kocht ik 'The Boleyn Scorcher', 'On a Mission' en ook nog 'Home Alone' en 'On The Terraces'.Op verschillende plekken werden ze op straat door fans verkocht. De belangstelling ervoor was altijd groot.

Hoe mooi het was en hoe vaak ik er zou gaan komen, wist ik allemaal nog niet, toen ik op die grijze en kille vrijdagmiddag in januari van 1976 het Upton Park ondergrondse station verliet, wel even handig gebruik makend van het richting bord in de stationshal. 'Meld je aan bij de receptie en vraag naar mij', was de instructie die Eddie Chapman mij een dag eerder had meegegeven. En zo gezegd, zo gedaan. Met 600 kaartjes, verborgen in een zwart Samsonite attachékoffertje in mijn hand, duwde ik de glazen deur van het stadion open en liep naar het informatieloket, links in de aankomsthal. Mijn West Ham-avontuur was begonnen.

Ron Greenwood, de algemeen manager van West Ham United en later bondscoach van Engeland.

Mijn eerste dag op Upton Park was exemplarisch voor alle bijzondere dagen die ik er later nog mee zou maken. Eddy Chapman bleek een niet al te grote, buitengewoon vriendelijke en flink besnorde man te zijn, die snel ter zake kwam. Hij realiseerde zich dat ik (toen pas 21 jaar) vooral geïnteresseerd moest zijn in het voetbalgedeelte, niet in het zakelijke gedoe. Hij tekende een ontvangstbewijs, overhandigde mij een cheque ('Geef hem in het hotel af bij de kluis die ze zeker hebben') en bracht me daarna al snel naar het kantoor van algemeen manager Ron Greenwood, precies aan het einde van de gang. Net als de andere mensen van West Ham, die ik die reis nog zou ontmoeten, deed Greenwood vanaf het eerste moment net alsof ik een familielid was, die hij te lang niet had gezien. Direct one-of-the-guys! Hij riep meteen teammanager John Lyall binnen en samen vuurden ze een regen van vragen op mij af. Niet zo zeer over FC Den Haag, maar veel meer over het Nederlandse voetbal in het algemeen. En het Nederlands elftal (Dat zal komende zomer zeker Europees kampioen worden') in het bijzonder.
Toen ze op een gegeven moment vroegen wat mijn functie bij FC Den Haag precies was en ik daarop ant-

woordde dat ik een journalist was die het programmablad maakte en tijdens mijn trip hoopte veel info te kunnen verzamelen voor een speciale Europa Cup-editie, besloten ze dat een rondleiding beslist niet mocht ontbreken. En zo liep ik even later, geflankeerd door maar liefst twee Engelse managers, door de catacomben van het stadion. Alles kreeg ik te zien. Van de kleedkamers, waar de

Jan-Hermen de Bruijn met West Hams manager John Lyall.

shirts van de wedstrijd van de volgende dag al klaar lagen tot de telefooncentrale. En van het club-bad tot de gang waar de spelers (ik kon mijn oren niet geloven) voor de wedstrijd hun warming up doen. En natuurlijk de bestuurskamer en het ereterras van waar ik niet alleen hen uitgebreid kon fotograferen, maar ook het stadion zelf. Heel veel gras lag er niet, zo viel me direct op.

Ruim op tijd en diep onder de indruk van de hierboven al beschreven levendigheid meldde ik me de volgende middag ruim op tijd in het stadion; bij de ingang trots mijn kaart tonend voor de Director's Enclosure en de Directors' Lounge. Zo'n drie kwartier voor de wedstrijd bleek ik – met uitzondering van de in die periode in ieder stadion aanwezige Tea Lady's - de eerste bezoeker. Later zou ik het fenomeen goed leren kennen, maar nu keek ik mijn ogen uit. Een lange tafel stond vol kopjes, half gevuld met melk die later met hete thee zou worden aangevuld. Dat iemand ooit thee zonder melk zou willen drinken, was iets dat voor de oude dames even onbestaanbaar als onbespreekbaar was.

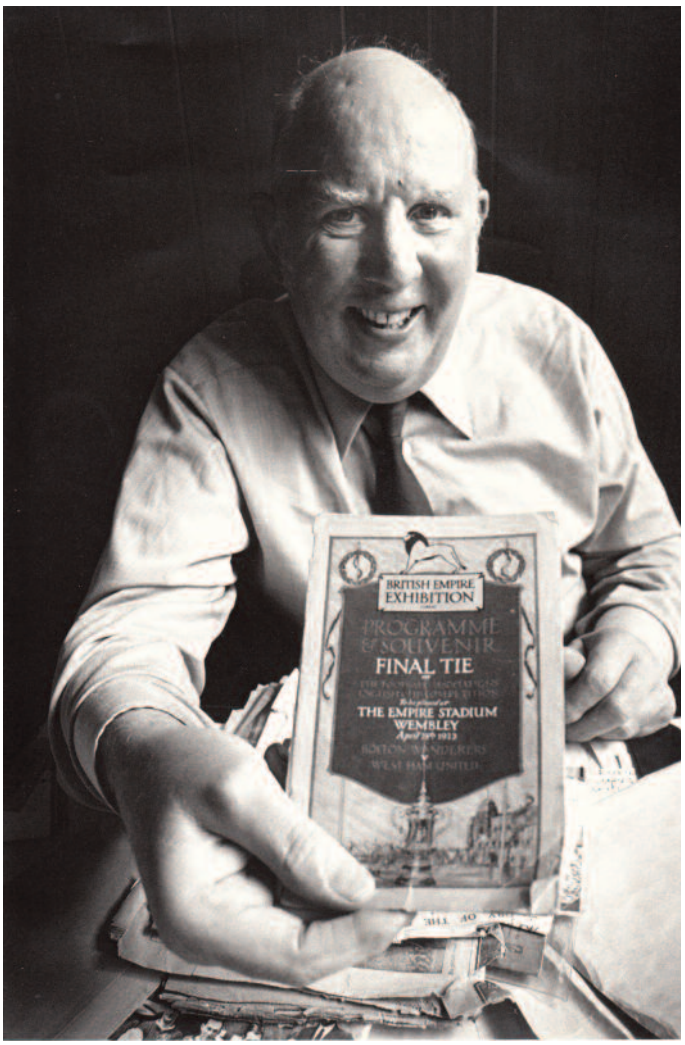

Jack Helliar, West Hams markante pr-man.

You are my second son

Ik was die middag vooral zo vroeg, omdat Chapman een ontmoeting met de redacteur van West Ham's Hammer had georganiseerd. Jack Helliar, met wie ik tot aan zijn dood dik bevriend zou blijven ('You are my second son'), maakte even later een imponerende entree. Groot, dik en met een enorme gelijkenis met regisseur Alfred Hitchcock was hij een persoonlijkheid om wie niemand heen kon. Hij had een uitgeschreven historie van West Ham bij zich, kleine biografietjes (pen pics), spelersfoto's en een mooie teamfoto met de FA Cup.
Die middag had ik maar een paar minuten nodig om helemaal verliefd te worden op het Engelse voetbal. Toen ik tien minuten voor de aftrap ging zitten op plaatsnummer 30 van de eerste rij (Row A) was tot mijn grote verbazing het stadion nog zo goed als leeg; nog verbazingwekkender is echter het feit dat bij de aftrap zo goed als alle stoeltjes bezet zijn met ruim 26.000 fans. Engelsen, zo leerde ik, blijven op wedstrijddagen tot het allerlaatste moment in de catacomben om daar hun pints

te drinken. Het smeert kun kelen zodat ze vervolgens vanaf de aftrap hun favorieten luidruchtig kunnen aanmoedigen. Het gebrul dat om precies drie uur opstijgt vanuit Upton Park imponeerde me diep. En – zo wist ik zeker – over twee maanden zal ook FC Den Haag er veel moeite mee hebben.

Upton Park, fans dicht op het veld, aanraakbare idolen.

Die middag maakte West Ham een einde aan een periode van een maand waarin de club niet had kunnen winnen. Het werd 1-0 door een treffer vlak voor rust van Alan Taylor, de spits die een seizoen eerder in de FA Cupfinale tegen Fulham voor beide treffers had gezorgd (2-0).
Toen ik na afloop met John Helliar in de bestuurskamer stond na te praten, zei hij dat Greenwood me had uitgenodigd om samen met hem naar zijn kantoortje te komen. Nadat ik wat aarzelend was binnenkomen stond ik paf. In de kamer zaten twaalf journalisten, die gezellig met elkaar praten waren, daarbij genietend van grote glazen wijn die ze zichzelf hadden ingeschonken en duidelijk afkomstig waren uit een kabinet-kastje achter Greenwoods bureau. Voor het eerst maakte ik deel uit van een West Ham-traditie zoals ik die bij geen andere club ooit ben tegengekomen. Journalisten, die de club regelmatig volgden waren na afloop allemaal welkom in de kamer van de manager. Er was in de uurtjes na een thuiswedstrijd in die kamer sprake van absolute openheid, zolang er vertrouwelijkheid werd betracht. ‘What is said in the room must remain confidential outside the room’. Iemand die er misbruik van maakte werd nooit meer uitgenodigd.
Toen na enige tijd Greenwood en Lyall binnenkwamen raakte ik nog meer in verwarring. Ze werden vergezeld door ... Dave Sexton, de manager van tegenstander QPR. Volkomen op zijn gemak liet hij weten dat hij de teambus had laten vertrekken en later wel een taxi zou nemen. ‘Tenzij ik van één van de heren een lift kan krijgen’. Sexton had na afloop van de wedstrijd een van Greenwood geleend boek over het leven van een Amerikaanse basketbalcoach teruggegeven en was daarna met de West Ham-baas in een boeiend gesprek over het Nederlandse voetbal gewikkeld geraakt. Toen hij hoorde dat Greenwood de volgende ochtend naar Amsterdam zou vliegen om in De Meer FC Den Haag tegen Ajax (het zou 0-0 worden) aan het werk te zien, vroeg de QPR-manager: ‘Kan ik met je mee?’ Prompt gaf Greenwood zijn secretaresse om voor zijn collega een vlucht te boeken.
Terwijl we zaten te wachten op de mededeling of de

Ron Greenwood en Dave Sexton op de tribune bij Ajax-FC Den Haag in De Meer.

vlucht van Sexton in orde was, vertelde Greenwood dat hij ooit eerder in het Zuiderpark was geweest en dat hij er een akelige herinnering aan had. In gedachten ging hij terug naar 12 augustus 1959, een tijd dat hij assistent-manager van Arsenal was. The Gunners speelden dat die avond op een uiterst modderig veld een oefenwedstrijd tegen ADO. Arsenal won met 0-7, maar verloor Gerry Ward die tijdens de wedstrijd zijn been brak. Bij zijn debuut in 1953 was Ward pas 16 jaar en 321 dagen, op dat moment de jongste Arsenal-speler ooit. Na de blessure die hij tegen ADO had opgelopen was Ward nooit meer zo goed als daarvoor. Hij speelde na een langdurig herstel nog slechts vier wedstrijden alvorens hij twee jaar later aan Leyton Orient werd overgedaan.

Een dag later tref ik Greenwood en Sexton in de vertrekhal. Ook zij namen de KL124, waardoor ze nèt op tijd waren om in De Meer getuige te zijn van een fanatiek verdedigend FC Den Haag, dat erin slaagde Ajax op 0-0 te houden.
In de weken erop zou ik mijn relatie met vertegenwoordigers van West Ham verdiepen. Bill Nicholson zag op 15 februari FC Den Haag met 5-0 van NAC winnen en John Lyall zat een week erna naast me toen Roda JC in het Zuiderpark met 2-1 werd verslagen.

(Dat Nicholson in dat seizoen voor West Ham actief was, is buitengewoon typerend voor de manier waarop er bij de club werd gedacht. 'Bill Nic' was immers tussen 1958 en 1974 de extreem succesvolle manager van Tottenham; een totale Mr. Spurs. Ondanks al zijn verdiensten voelde hij zich in 1974 zo weinig gesteund door de directie dat hij zelf ontslag nam. De voorzitter van Spurs was daarop zo beledigd dat hij Nicholson zijn traditionele testimonialwedstrijd ontzegde. Greenwood en het West Ham-bestuur vonden het een schande. Ze boden Mr Spurs een positie als scout aan en in die rol zag hij FC Den Haag-NAC. Toen Keith Burkinshaw later in 1976 aantrad als manager op White Hart Lane werd Nicholson in ere hersteld en benoemd tot consultant en later tot erepresident).

Iedereen in Den Haag weet hoe het dubbele duel met West Ham is afgelopen. Na de 4-2 zege in het Zuiderpark kreeg FC Den Haag op 17 maart 1976 op Upton Park inderdaad de door mij verwachte openingsstorm over zich heen. De Hagenaars overleefden de openingsfase glansrijk, maar incasseerden tussen de 29ste en 36ste minuut toch drie treffers. Na rust deed Schoenmaker nog wel iets terug, maar uiteindelijk werd rood-geel-groen toch uitgeschakeld en West Hams bluf beloond.
Direct na de loting had de West Ham-leiding al ingeschat dat haar club een grote kans had om verder te komen. En omdat één van de halve finalewedstijden in de Paasperiode gespeeld moest worden en West Ham in die zelfde tijd liefst drie competitiewedstijden op het programma had staan, werd besloten de thuiswedstrijd tegen QPR drie maanden naar voren te halen. Naar de 24ste januari, de dag van mijn Upton Park-debuut.
Hoewel ik het altijd over Upton Park heb (ik heb later zelfs één van mijn journalistieke bedrijven Upton Park genoemd) als ik over het stadion van West Ham praat, is dat in feite onjuist. Upton Park is de naam van het district waarin de Boleyn Ground ligt. Het stadion was genoemd

The Hammer, het onvolprezen programmablad van West Ham United.

naar een huis, Boleyn Castle genaamd, dat al in 1544 werd gebouwd en tot het midden van de afgelopen eeuw pal naast het stadion lag. Het werd gekenmerkt door twee opvallende torens en hoewel het bouwwerk in het midden van de jaren vijftig werd afgebroken, speelden die torens tot 2016 nog een prominente rol in West Hams clublogo.

West Hams eerste wedstrijd op de Boleyn Ground, op donderdag 2 september 1904, was een derby tegen Millwall en trok ruim 10.000 bezoekers. Tot aan de Tweede Wereldoorlog werd het complex steeds meer uitgebreid. Op 18 april 1936 zouden er 43.528 fans bij een ontmoeting met Charlton Athletic zijn geweest.
Of dat daadwerkelijk zo was valt niet meer te verifiëren omdat het clubkantoor gedurende de Blitzkrieg volledig werd verwoest. In 1944 leed West Ham nog meer oorlogsschade, toen de Zuidtribune werd getroffen door een mogelijk vanuit Den Haag gelanceerde V-1.
Het Upton Park, waarin FC Den Haag in maart 1976 speelde, had in januari 1969 z'n vorm gekregen. Op 17 oktober 1970 bezochten 42.322 fans de thuiswedstrijd tegen de Spurs en dat is nu officieel – bij gebrek aan bewijsstukken uit 1936 - het officiële Upton Park record. Naar de wedstrijd tegen FC Den Haag kwamen 29.829 bezoekers, de halve finale tegen Eintracht Frankfurt op 14 april 1976 was goed voor een bezoekersaantal van 39.202.

Afscheid van Upton Park met spetterend vuurwerk.

Staanplaatsen niet meer toegestaan

Zo'n 40.000 toeschouwers op Upton Park was eigenlijk een onverantwoord hoog aantal. Fans stonden als sardientjes in een blik tegen elkaar en een vreselijk ongeluk kon nooit worden uitgesloten. Gelukkig greep de overheid op tijd in. Na introductie van de Safely of Sports Grounds Act werd de maximumcapaciteit aan het einde van de jaren zeventig teruggebracht tot 35.500. Tien jaar later – na de Hillsborough ramp van 15 april 1989 (97 doden) – zorgden maatregelen opgelegd na het Taylor-rapport ervoor, dat de capaciteit nog verder daalde. Nu tot minder dan 29.000 zitplaatsen. Staanplaatsen waren niet langer toegestaan.
De leiding van West Ham besefte, dat er gehandeld moest worden. Óf verhuizen, óf herbouwen. Toen in 1991 de mogelijkheid werd geboden om het terrein van de ernaast gelegen school te kopen viel het besluit het laatste te gaan doen. In 1993 werd de zuidtribune vervangen door een modern bouwwerk met 9.000 plekken. Het kreeg de naam Bobby Moore Stand ter ere van de dat jaar gestorven clubheld en aanvoerder. In 1994 werd ook de andere korte kant vervangen (eerst Centenary Stand, in 2009 omgedoopt tot Sir Trevor Brooking stand), waarna afbraak en nieuwbouw van de hoofdtribune in 2001 de maximale capaciteit weer opvoerde van 26.000 tot 35.647.
De enige tribune die nooit werd herbouwd was West Hams East Stand. Het stond wel op het programma, maar West Hams degradatie in 2003 maakte abrupt een einde aan de bouwplannen. De daardoor ontstane financiële problemen zorgden er ook voor dat de club in 2006 openstond voor een plan om later de vaste bespeler te worden van het Olympisch Stadion, dat werd gebouwd voor de Spelen van 2012.
Onder de fans was de schok enorm. Jaren van onzekerheid volgden. In eerste instantie was er opluchting toen de stad Londen even met het idee speelde om het Olympisch Stadion gedeeltelijk af te breken. Ook was er hoop

Nieuwbouw op de plek waar ooit Upton Park FC Den Haags Europese podium was.

dat West Hams nieuwe eigenaars David Gold en David Sullivan (twee oer-Londenaren) Upton Park wilden behouden. Dat laatste was een misrekening. Op 30 september 2010 meldde de club zich officieel bij Downing Street met een plan om het stadion te gaan bespelen. Tottenham en Leyton Orient protesteerden nog hevig, maar tevergeefs: op 22 maart 2013 sloot de club een 99-jarig (!!) lease contract, ingaand het seizoen 2016-17. Oorspronkelijk zou een wedstrijd tegen Swansea City op 7 mei 2016 West Hams laatste wedstrijd op Upton Park zijn geweest. Dat veranderde door Manchester Uniteds successen in de FA Cup. De wedstrijd op West Ham-Manchester United werd verschoven van 23 april naar 10 mei. Deze 2.398ste en laatste wedstrijd op Upton Park was er één om nooit te vergeten. De emoties waren ongekend. Beide clubs moesten winnen om zeker te zijn van Europees voetbal. Die spanning zorgde er voor dat een uur voor de wedstrijd de teambus van Manchester United in Green Street werd aangevallen en bekogeld. United-spelers moesten onder de banken schuilen en de aftrap werd een half uur uitgesteld.

Uiteindelijk zagen 34.907 fans West Ham na al 10 minuten met 1-0 voorkomen, om vervolgens twee treffers van Anthony Martial te incasseren. Michail Antonio maakte gelijk , waarna Winston Reid tien minuten voor tijd West Hams laatste en winnende doelpunt op zijn naam bracht. Een vuurwerkshow van 45 minuten zorgden daarna voor een passend slotstuk van een historische avond.

Na de verhuizing in de zomer dan 2016 heeft het jaren geduurd voordat West Ham zich begon thuis te voelen in het nieuwe huis dat na de Spelen officieel London stadium was gaan heten. In februari 2019 werd één van de tribunes naar cultheld Billy Bonds genoemd, er kwam een claret & blue (de clubkleuren) ondergrond. Toen dat nog niet genoeg was volgde in 2022 een verbouwing. Fans kwamen dichterbij het veld te zitten en de capaciteit steeg van 60.000 naar de huidige 68.013. Afgelopen seizoen was West Ham (62.438 gemiddeld) na Manchester United (73.531) de best bezochte club van Engeland. De Hammers trokken net iets meer kijkers dan Tottenham (61.459) en Arsenal (60.236).

Het huidige onderkomen van West Ham United, het stadion van de Olympische Spelen van 2012 in Londen.

De sloperskogel doet zijn werk, de ontmanteling van Upton Park.

PRONKEN MET (WEINIG) PRIJZEN

TWEE KEER KAMPIOEN, MAAR GEEN SCHAAL

IN 1942 ÉN 1943 WAS ADO DE STERKSTE CLUB VAN HET LAND. MAAR HOE KAN HET DAT ER IN DE PRIJZENKAST VAN DE CLUB TOCH **GEEN KAMPIOENSSCHAAL** TE VINDEN IS? NOG EVEN AFGEZIEN VAN HET FEIT DAT DE CLUB (MOMENTEEL?) **GEEN PRIJZENKAST** HEEFT, IS HET **ANTWOORD HEEL SIMPEL.** NOCH OP 21 JUNI 1942, NA AFLOOP VAN DE 5-2 ZEGE OP AGOVV, NOCH NA DE 1-0 ZEGE OP SPORTCLUB ENSCHEDE OP 14 JUNI 1943 WERD ER DOOR DE VOETBALBOND EEN SCHAAL UITGEREIKT. STERKER NOG: ER WAS VOOR DE LANDSKAMPIOEN ZELFS HELEMAAL **GEEN PRIJS.**

Dat kwam niet alleen omdat een kampioensschaal in de oorlog nog helemaal niet bestond (die werd pas in 1986 voor het eerst uitgereikt), maar ook omdat er in de oorlogsperiode geen goud beschikbaar was om de in die tijd gebruikelijke kampioensmedaille te vervaardigen. Het zou zelfs tot vier jaar na de Bevrijding duren voordat dit grote gat in de Haagse voetbalgeschiedenis zou worden gedicht.

In september 1949 was de schade die de Tweede Wereldoorlog had aangericht aan ADO's accommodatie in het Zuiderpark, eindelijk hersteld. Terwijl het dan 25 jaar bestaande stadion twee jaar lang werd opgeknapt, was de ADO-selectie ingetrokken bij VUC aan de Schenkkade. Aan die verbanning was op 9 augustus 1949 een eind gekomen met een feestelijke avond waarop Feijenoord naar Den Haag was gekomen om daar – niet zo feestelijk – na een 0-4 ruststand, met 2-4 te winnen. Het was ADO's belangrijkste oefenwedstrijd in de aanloop naar de competitiestart die gepland stond voor 11 september, thuis tegen VSV.

Opmerkelijk genoeg werd er in de maand die lag tussen de wedstrijd tegen Feijenoord en de seizoensopening in Den Haag nauwelijks gesproken over de kansen van de topclubs ADO en HBS. Onderwerp van gesprek was meer en meer de op gang komende exodus van Nederlandse topvoetballers naar Zuid-Europa. Bram Appel (ex-ADO) en Bertus de Harder (ex-VUC) waren net naar Frankrijk verhuisd, terwijl stervoetballer Faas Wilkes de blauw-zwarte kleuren van Internazionale zou gaan verdedigen.

De medailles van het landskampioenschap in 1942 en 1943.

De vergadering van de KNVB, die op de dag voor de competitiestart in Amsterdam werd gehouden, ging dan ook bijna nergens anders over. De aanval op de amateurstatus van 'ons voetbal' werd door de ene spreker na de andere overgoten met afkeurende woorden. Niet onverwacht kwamen de meest ferme woorden van bondsvoorzitter Karel Lotsy, een rabiate tegenstander van professioneel voetbal.

Diezelfde Lotsy kon later in de vergadering een veel eerder aan ADO gedane belofte inlossen. Hij riep voorzitter Lelyveld op het podium en overhandigde hem onder luid applaus de twee gouden kampioensmedailles waarop de rood-groenen sinds de oorlog recht hadden. Later op de bijeenkomst waren er ook nog medailles voor

De Volewijckers (landskampioen 1944), Haarlem en Ajax (bekerwinnaar ’43). Ook een vertegenwoordiger van BVV (in verband met – mysterieus omschreven – ‘het goede gedrag op Curaçao’) verscheen op het podium.
De gouden medailles, vervaardigd door de Koninklijke Begeer uit Voorschoten, zijn nooit voor het grote publiek te zien geweest. Ze waren (en zijn!!) veel te kostbaar om in de ADO-prijzenkast in de kantine te worden tentoongesteld en bleven – in hun bruine doosjes – altijd veilig in de kluis bij verschillende ADO’ers thuis.

Opmerkelijk genoeg zorgen de drie afdelingskampioenschappen, twee landstitels en de drie finalezeges van de Zilveren Bal uit de periode van vóór 1955, samen met de drie daarop volgende titels in de Eerste Divisie, één eindzege van de play-offs en twee overwinningen in de strijd om de KNVB-beker bij ADO Den Haag bepaald niet voor een volle prijzenkast.
Behalve het goudtekort in de oorlog en het feit dat er anno 1941 voor een afdelingskampioen nog geen prijs bestond, kwam dit door de regel dat winnaars van de sinds 1901 bestaande en uiterst prestigieuze en in Rotterdam afgewerkte Zilveren Bal alleen definitief werd geschonken aan ploegen die òf de bal drie keer achtereen wonnen òf vijf keer in totaal. ADO, winnaar in 1936, 1938 en 1953 voldoet aan geen van de criteria.
Twee andere Haagse verenigingen slaagden er wel in de beker definitief te veroveren. Het in die tijd ongenaakbare HVV won direct al de eerste drie edities (1901, 1902 en 1903) en zadelde de organisatie daarmee direct al met een groot financieel probleem op omdat er direct weer een nieuwe Bal bij een zilversmid moest worden besteld. De andere Haagse houder van een definitieve Zilveren Bal is HBS dat het edelmetaal vijf keer (1905, 1907, 1918, 1919 en 1924) mee naar Den Haag mocht nemen. De ‘Koninklijke’ heeft er zelfs twee omdat HVV niet alleen winnaar was van de eerste, maar ook van de laatste Zilveren Bal. Na een 2-1 winst op CVV ging de trofee naar Den Haag om er niet meer uit te verdwijnen.
Bij HBS staat de Zilveren Bal veilig in de kluis, maar bij HVV worden beide zilveren ballen tentoongesteld in het museumgedeelte van het clubgebouw.

Terug naar ADO’s prijzenkast. Nadat rood-groen zich in 1956 op ’t nippertje niet had weten te plaatsen voor de nieuw opgerichte Eredivisie, gebeurde dat een jaar later – als kampioen van de Eerste Divisie A – alsnog. Op Bevrijdingsdag 1957 was een 3-0 zege op De Graafschap daarvoor ruim voldoende. Na afloop waren er bloemen, een feestelijke rijtoer door de stad en een officiële receptie die namens de KNVB werd bezocht werd voorzitter Ir. Hopster. Maar een kampioensschaal of beker was er niet. Die zou – ik schreef het al – pas in 1986 in de Eredivisie worden ingesteld.
Pas in de aanloop naar het seizoen 1985-1986 maakte de KNVB bekend dat er, analoog aan de Duitse Bundesliga, een kampioensschaal zal worden uitgereikt aan de kampioen van de Eredivisie. Op zaterdag 10 mei was het zo ver. PSV, dat met kop en schouders boven alles uitstak, wandelde met 8-2 over Go Ahead Eagles, waarna bondsvoorzitter Jo van Marle de tinnen schaal kon overhandigen aan aanvoerder Ruud Gullit.
Opmerkelijk genoeg kon FC Den Haag, dat seizoen in de Eerste Divisie nog dominanter dan PSV in de hoogste afdeling, datzelfde weekend ook kampioen worden.
En – hoe toevallig – ook in Eindhoven. Alleen, in tegenstelling tot de Eredivisie, was er voor de kampioen van de één na hoogste afdeling geen enkele prijs. Iets, dat men zich in de aanloop naar de kampioenswedstrijd ook bij FC Den Haag was gaan realiseren.

De Zilveren Bal, voor het eerst gewonnen in 1938.

Wat er in de aanloop naar de uitwedstrijd in Eindhoven gebeurde werd in oktober 2020 in de ADO Post onder de titel ‘Dûh Bekâh met dûh Grotûh Orûh’ (de beker met de grote oren) beschreven door de toenmalige administrateur Ron Triep.

Begin mei 1986. Secretaris Fred van Hal en ondergetekende drinken nog even een kop koffie op de administratie van het Zuiderpakstadion. FC Den Haag verkeert nog steeds in een roes: nog altijd ongeslagen in de Eerste Divisie, een naderend kampioenschap staat weldra op de agenda. Kampioen weliswaar van de Eerste Divisie, maar de overmacht die de club dat seizoen uitstraalde maakt indruk op iedereen. Feitelijk is elke wedstrijd een kampioenswedstrijd, omdat iedere tegenstander FC Den Haag de eerste nederlaag wil toebrengen.
‘Krijgen we eigenlijk een prijs, als we kampioen worden?’, vroeg ik aan Fred van Hal. ‘Geen idee, misschien een medaille’. We keken een beetje om ons heen en zagen op de kasten van de administratie enkele bekers staan met een hoogte van een bierglas. De grootste was die van het winnen van het Zwaluwen Jeugdtoernooi van de B1 in de jaren daarvoor. Nee, de prijzenkast puilde nu niet bepaald uit. Los van het eremetaal wat op het ADO-complex was te vinden.

‘Zullen we eens gek doen en zèlf een beker kopen?’
‘Nee man, doe niet zo gek’, antwoordde Fred van Hal, die nooit voorop liep in de polonaise en altijd gentleman bleef. ‘Ik ga het regelen’. En dat deed ik dus. In de Weimarstraat was een van de grootste winkels op het gebied van sportprijzen. Zo’n winkel waar je nog alles lekker kon aanraken en ouderwets de plaatjes werden gegraveerd. Na een kwartiertje was ik er uit. De allergrootste beker die er stond. Een beker, waarvan je op voorhand wist dat hij in geen enkele vitrinekast paste. Zo groot. Als we het doen, dan doen we het ook maar direct goed. En vooral ook omdat er in de Eerste Divisie ook helemaal geen prijs bestond voor het kampioenschap. Jaren later is dat allemaal geregeld met een schaal. We zijn in Den Haag al op zoveel zaken de eerste geweest en dat waren we nu dus ook.
Op zaterdag 10 mei was de beker klaar en kon ik hem halen, prachtige geelgroene linten eraan en het Haagse hartje klopte sneller dan ooit tevoren.
Op zondag 11 mei, samen met Fred van Hal in de auto naar Eindhoven. Beker in de achterbak. In de rust vroeg Fred van Hal, ‘moeten we geen bloemen hebben...’. Ja, daar kom je nu mee, moeten we nu op zondag alle ziekenhuizen en bloemenkiosken in Eindhoven af gaan rijden om 20 bossen bloemen te gaan halen...’. Uiteindelijk kon FC Den Haag op vijf wedstrijden voor het einde van de competitie, ongeslagen de titel van de Eerste Divisie en dus promotie naar de Eredivisie niet meer ontgaan. De beker werd een paar minuten voor tijd uit de kofferbak gehaald en uitgereikt aan de aanvoerder. Onze eigen cup met de grote oren. Enthousiasme op het veld, bij spelers, begeleiding en aanhang. Met de beker in de bus werd er vanaf de Aalsterweg in Eindhoven naar de Javastraat in Den Haag gereden, alwaar voor de dolenthousiaste fans, de beker nog eens een keer vanaf het balkon werd getoond.
De beker was tot voor kort te zien in het ADO Den Haag Museum. Straks natuurlijk in de nieuwe ruimte van het museum. Wellicht valt het prijsje onder de beker nog te zien en te lezen. Maar dat is dan een prijsje, dit was onze prijs: “dûh bekâh met dûh grotûh ôrûh’!

De balkonscène met de zelf gekochte beker aan de Javastraat na het kampioenschap in 1986.

Is er eindelijk een prijs die de club mag houden, dan is-ie door FC Den Haag zelf gekocht; een beetje typerend voor de treurige staat van de Haagse prijzenkast. Maar in ieder geval had de door Ron Triep beschreven beker van het Zwaluwen Jeugdtoernooi gezelschap gekregen.

Na die titel van het onvergetelijke seizoen 1985-1986 waarin FC Den Haag van het begin tot het einde ongeslagen was gebleven (36 wedstrijden), zou het zeventien jaar duren, voordat de Haagse ploeg wederom een competitie als beste zou beëindigen. En opnieuw was dat de Eerste Divisie. In tegenstelling tot 1957 en 1986 was er nu wel een èchte kampioensschaal ter beschikking. Maar toen het puntje bij het paaltje kwam bleek het nog uitermate lastig, voordat de KNVB het tinnen ding in de handen van aanvoerder Peter Hofstede kon duwen.
Dat de titel van 2003 naar ADO Den Haag zou gaan, was in de loop van het seizoen al snel duidelijk. De geel-groenen waren zó oppermachtig, dat ze tot aan begin mei slechts twee nederlagen leden. Op 2 mei reisde KNVB-voorzitter Henk Kessler voor het eerst van Enschede naar Den Haag, waar ADO kampioen zou kunnen worden als het zelf zou winnen en als Emmen bij Telstar het onderspit zou delven. Als in de middag voor de thuiswedstrijd tegen Volendam een KNVB-koerier de schaal plompverloren deponeert op het bureau van directeur Robert Langenbach schrikt deze zich een hoedje en verstopt het ding razendsnel; hij wilde het noodlot niet tarten.

Hij kreeg gelijk. Hoewel ADO door twee treffers van Romeo Castelen met 2-0 won van Volendam zagen Kessler, burgemeester Deetman en 8.555 toeschouwers met vlaggetjes (ADO Den Haag kampioen') nog geen kampioenschap. Een met 1-3 winnend Emmen zorgde er voor dat het feestje moest worden uitgesteld. In de dagen erop had ADO – dat nog twee punten uit vier wedstrijden nodig had – twee kansen om de titel te veroveren: òf een thuisnederlaag van Emmen tegen Heracles op vrijdagavond òf een Haagse overwinning bij Go Ahead op zondag. Het gebeurde geen van twee. Emmen won met 3-2 en ADO liet Kessler én alle Hagenaars in De Adelaarshorst zien dat een oude voetbalwet (het winnen van een kampioenswedstrijd is nóóit

En nu dan eindelijk de kampioensschaal, na de titel in 2003.

Joop Jochems met de KNVB-beker, gewonnen op 3 juni 1968.

makkelijk) ook voor hen opgang deed. De Eagles wonnen van een zeer slap spelend ADO met 2-1 en Kessler kon opnieuw onverrichter zake terug naar zijn huis in Twente om vijf dagen later (opnieuw met de schaal in de achterbak) naar Den Haag te reizen. Nu om – zo dacht hij – ADO van Veendam te zien winnen.
Helaas, noch Kessler noch de 9.135 betalende bezoekers, zagen op die vrijdagavond een doelpunt (0-0). En omdat Emmen met 1-2 won bij Cambuur was de titelstrijd nog steeds niet definitief beslist. Nog steeds moest ADO – nu wel officieus kampioen in verband met een veel beter doelsaldo - één puntje halen. Zou het vier keer scheepsrecht worden?
Het hele seizoen was het de wens van alle Hagenaars geweest om de titel in eigen huis te veroveren. Uiteindelijk gebeurde dat ook. Met dank aan de burgemeester van Venlo die de komst van duizenden ADO-fans naar De Koel een te groot veiligheidsrisico vond en de wedstrijd verbood. Zonder aarzelen besloot de KNVB dat de ontmoeting in het Zuiderpark moest worden afgewerkt. En zo zagen op vrijdag 23 mei 2003 zo'n 8.500 fans met eigen ogen hoe een aanvoerder van ADO – 98 jaar na de oprichting – na afloop van een gewonnen wedstrijd eindelijk een schaal omhoog mocht houden. De eer viel Peter Hofstede ten deel; de duizenden Hagenaars die het veld van het Zuiderpark waren opgestroomd na de '0-3'-zege op VVV, juichten hem langdurig en vooral heel hard toe. (Het was voor ADO/FC Den Haag het derde kampioenschap van de Eerste Divisie. Dat is geen record. FC Volendam won zes Eerste divisietitels en Willem II werd in 2024 voor de vierde keer gekroond tot kampioen van de Eerste Divisie).

Ruim twintig jaar later is ADO Den Haag inmiddels twee degradaties en één promotie verder. Die promotie in 2008 was niet het gevolg van een kampioenschap. Sterker nog, ADO kende een uiterst matig seizoen, maar piekte net op tijd in de nacompetitie die na twee wedstrijden tegen Go Ahead Eagles, drie wedstrijden tegen VVV uiteindelijk op zondag 18 mei 2008 werd beslist. In het Forepark, waar ADO net één seizoen speelde, werd RKC in een beslissingswedstrijd met 2-1 verslagen. Een schaal of beker was er niet; wèl een bronzen beeldje van een stier, logo van Eerste Divisie-sponsor Jupiler.

Twee prijzen ontbreken nog in dit overzicht: de KNVB-bekers die ADO in 1968 en FC Den Haag in 1975 wonnen. De zilveren dennenappel was in de tijd van de Haagse overwinningen een wisselbeker die wèl mee naar huis mocht worden genomen, maar vervolgens na

Met de KNVB-beker naar het balkon van de Javastraat, op de late avond van 15 mei 1975.

een paar maanden weer bij de KNVB moest worden ingeleverd. Bij gebrek aan een stevige prijzenkast in het stadion is de beker noch in 1968 noch in 1975 in een vitrine tentoongesteld geweest. Om veiligheidsredenen werd de beker – net als de gouden kampioensmedailles – bij bestuursleden thuis bewaard (en een paar weken in de zomer van 1975 bij de schrijver van dit verhaal. Dat was in een periode dat Fred van Hal met vakantie was).

In tegenstelling tot de spelers, die allemaal een individuele zilveren gedenkteken hadden ontvangen, had ADO Den Haag decennia lang geen enkel tastbaar bewijs van de finalezeges. Dat veranderde in april 2013 nadat Lex Schoenmaker bij een sponsor een bedrag van 5000 euro had opgehaald zodat bij een gespecialiseerd bedrijf een kopie kon worden besteld. Op 2 april reisde ik in het kader van ELF TV met Lex naar Zeist om de glanzende replica in ontvangst te nemen.
Net als de ‘dûh bekâh met dûh grotûh ôrûh’ uit 1986, de kampioensschaal van 2003 en de bronzen stier van 2008 is de Haagse dennenappel momenteel veilig opgeborgen in afwachting van de heropening van het ADO-museum, sinds 2014 de beheerder van alle clubmemorabilia.
Tot aan dat moment blijft ADO Den Haag ‘de club met weinig prijzen maar met veel verhalen’.

Lex Schoenmaker met de symbolische Dennenappel van 1968 en 1975.

HOLLAND SPORT OOK TWEE KEER KAMPIOEN

Ook Holland Sport, ADO's fusiepartner uit 1971, werd twee keer kampioen van de Eerste Divisie; beide keren eveneens in de pre-schaalperiode. Ook had er makkelijk een landstitel op Holland Sports erelijst kunnen staan, maar dat die titel ontbreekt hebben de Scheveningers volledig aan zichzelf te wijten.
In het eerste seizoen in het Betaald Voetbal (periode 1954-1955) was Holland Sport met afstand de sterkste ploeg van Nederland. De Houtrustbewoners regeerden in de 1e Klasse A met harde hand en waren met Landman, Schouten, Clavan, De Harder, Oosterholt en Bak ook nog eens de hofleverancier van het Nerderlandse A- en B-team.

Mogelijk was die zware belasting (de Oranjeteams speelden en trainden zeer regelmatig in april en mei 1955) de oorzaak van een ineenstorting aan het einde van het seizoen. Ondanks onnodig puntverlies zou een gelijkspel tegen NAC op 26 juni toch nog genoeg zijn geweest voor een titel in 1A en een plek in de kampioenscompetitie, waarin Holland Sport meteen ook dé favoriet zou zijn geweest. Één helft lang werd NAC op Houtrust overspeeld. Holland Sport kwam in die periode ook met 1-0 voor, maar ging daarna volledig ten onder. Het gevolg van drie geweldige en onverklaarbare blunders van doelman Landman (1-3). De club verspeelde daarmee niet alleen de op dat moment al vaststaande deelname aan het toernooi om de Europa Cup voor landskampioenen (Rapid Wien zou tegenstander zijn), maar bijna ook de toekomst.
Holland Sport verkocht in de weken na die nederlaag tegen NAC de licentie aan Feijenoord, kreeg die terug, toen de Rotterdammers zich uiteindelijk toch zelfstandig konden kwalificeren voor een nieuwe eerste klasse, verloor een aantal topspelers en fuseerde met amateurclub Scheveningen.

Het nieuwe SHS kwam in 1956 in de Eerste Divisie terecht om daaruit al twee jaar later te promoveren naar de Eredivisie. Dat gebeurde op Tweede Pinksterdag 1958 toen voor 26.000 toeschouwers op het uitverkocht Houtrust De Volewijckers met 4-1 werd verslagen en daarmee de titel (en dus promotie) in de Eerste Divisie B werd bemachtigd. Na afloop was er voor aanvoerder Jan van Geen geen schaal, maar wel een grote krans. Samen met zijn medespelers ging hij daarna juichend op de schouders van de menigte die Houtrust had overstroomd.
Een jaar later al degradeerde Holland Sport weer uit de Eredivisie om daarna noodgedwongen negen seizoenen lang op dat lagere niveau te moeten acteren. Zo eindigde

SHS kampioen in voorjaar 1958 en gaat ADO achterna de Eredivisie in.

de club in 1965 als vierde van onder; een jaar later ging het nauwelijks beter (5e van onder). De komst van de kapitaalkrachtige Luc Kroesemeijer in het bestuur zorgde medio 1966 voor een geweldige ommekeer. HS (en niet meer het vertrekkende HBS) werd hoofdbespeler van Houtrust, Cor van der Hart werd aangesteld als trainer en er was twee ton beschikbaar voor nieuwe spelers. Het grootste deel daarvan ging naar ADO voor Martin van Vianen (70 mille), Hannie Aardse (35.000), Theo Verlangen (15.000) en Koos van Dullemen (3.000). Voor Sjaak Roggeveen, de belangrijkste aanwinst, moest 20.000 gulden worden overgemaakt aan DHC. Al na enkele trainingen stuurde Van der Hart Mick Clavan weg ('Jongens, daar gaat een van de grootste voetballers van ons land', zei hij tegen de selectie nadat Clavan woedend de kleedkamer had verlaten) en had daarna geen enkel probleem de selectie naar zijn hand te zetten.

Het hebben van een rijke zakenman als voorzitter had z'n voordelen. Maar kon ook voor een grote schok zorgen. Op 27 februari had De Telegraaf een primeur 'ADO koopt Holland Sport'. De reden was dat Kroesemeijer de schuld van HS van bijna een half miljoen gulden te groot vond. Een dag later, tijdens een persconferentie pal voor de Intertoto halve finale ADO-Slovan Bratislava, bleken tot ieders verrassing de plannen weer gewijzigd: Holland Sport ging tóch door en zou later promotie op één punt na missen. Een 1-0 nederlaag bij het wel gepromoveerde NAC op 7 april bleek achteraf fataal te zijn geweest.
In de zomer van 1967 werden op voorspraak van Van der Hart veertien spelers geloosd. Nieuw waren twee 'top Joegoslaven': de 28-jarige linker middenvelder Branimar Vratnjan en de 26 jaar oude aanvaller Veljke Aleksic. Of 'Alex', zoals zijn medespelers hem noemden. Arie Don, de derde aanwinst, kwam van NAC.

Het seizoen 1967/1968 begon dramatisch met een 1-0 verlies in Den Bosch en een 0-2 thuisnederlaag tegen AZ'67. Tijdens die wedstrijd mistte Roggeveen een strafschop. Herstel volgde echter al snel en al op 1 oktober, na een 4-0 zege op Velox, werd voor het eerst de koppositie bereikt, waarna maandenlang een stuivertje wisselen met AZ volgde.
Hoewel de kans op promotie het hele seizoen bijzonder groot was, speelde Kroesemeijer in het voorjaar van 1968 enige tijd met het plan om de noodlijdende Eredivisieclub Xerxes/DHC te kopen, maar uiteindelijk bleek dat niet nodig en trok een sterk einde van de competitie de Houtrustbewoners over de streep. Na een 1-3 zege bij Willem II durfden de 3.000 meegereisde supporters al de eerste polonaise aan, waarna drie dagen later promotie definitief werd. Net als in 1957 gebeurde dat na een zege op het Amsterdamse De Volewijckers. Nu werd het voor de ogen van 16.000 fans 2-1 door twee treffers van Sjaak Roggeveen.
Met nog twee wedstrijden te gaan had Holland Sport nog één punt nodig om ook nog definitief kampioen te worden. En dat lukte een week later op exact dezelfde Pinkstermaandag (3 juni), waarop ADO in het Zuiderpark tegen Ajax voor het eerst de KNVB Beker won. Holland Sport pakte dat ene puntje in Leeuwarden waar de 1-1 eindstand op het bord kwam. De HS-gelijkmaker werd geproduceerd door... doelman Martin van Vianen die vanaf de penaltystip raak schoot.

SPORT

VIA STRAFSCHOP NU OOK KAMPIOENSCHAP

Holland Sport bekroont matig duel met titel

(Van een onzer verslaggevers)

Leeuwarden, zondag. — Dankzij een strafschop heeft Holland Sport het treffen tegen FC Cambuur acht minuten voor tijd — en tot gre-

● Ik zie het nog niet.

● Het lukt ze wel.

Op de dag, dat ADO in 1968 voor het eerst de beker won, werd Holland Sport kampioen.

Na afloop dus geen schaal maar wel veel enthousiasme, waarbij nagenoeg alle spelers hun shirt verloren.
Nog groter was de huldiging die een paar uur later plaats vond op het perron van het Staatsspoor (nu Den Haag CS), nadat de trein uit Leeuwarden door honderden fans was begroet.

Jan-Hermen de Bruijn

UITGENODIGD VOOR **NATIONALE SELECTIES IN 2023-2024**

Bonaire (nationale elftal)
Jort van der Sande

Burkina Faso (nationale elftal)
Kilian Nikiema

Indonesië (nationale elftal)
Rafael Struick

Suriname (nationale elftal)
Dhoraso Moreo Klas

Jong Oranje
Hugo Wentges
Tyrese Asante

Indonesië (onder 23)
Rafael Struick

Onder 18
Sem Eekhout

Albanië (onder 18)
Ersi Bode

Turkije (onder 17)
Özder Özcan

Onder 16
Sem Hillebrand
Kjell Blankemeijer

Onder 15
Dailey Moes
Tygo Sommer

Nederland (nationale elftal, vrouwen)
Barbara Lorsheyd

Aruba (nationale elftal, vrouwen)
Vanessa Susanna

Jong Oranje (vrouwen)
Lobke Loonen

Onder 20 (vrouwen)
June Burgers
Jill van den Ende
Issa Grimmius
Louise van Oosten
Iris Remmers

Onder 19 (vrouwen)
Louise van Oosten
Fleur de Bruijn

Onder 17 (vrouwen)
Victorie Boerboom
Jet van Mierlo

Onder 16 (vrouwen)
Victoria Boerboom
Jet van Mierlo

Polen onder 19 (vrouwen)
Wiktoria Kuprowska

Marokko onder 16 (vrouwen)
Lina Denguir

DE HAAGSE DERBY (DEEL 3)

GEEN WATERBALLET, WEL CLASH ONDER KUNSTLICHT

IN DE **ZOMER VAN 1956** HADDEN ADO EN DE INMIDDELS SCHEVENINGEN-HOLLAND SPORT GENAAMDE **STADSRIVAAL** EEN NIEUWE VRIENDSCHAPPELIJKE ONTMOETING GEPLAND. OVERVLOEDIGE REGENVAL HAALDE EEN STREEP DOOR DIE REKENING. EEN MAAND LATER KON ER ALS NOG WORDEN GESPEELD, OP EEN WOENSDAGAVOND BIJ DE CLUB MET DE **ALLEREERSTE KUNSTLICHTMASTEN** OP HET EUROPESE CONTINENT, HET **STADION VAN VUC** AAN DE SCHENKKADE.

Na twee Haagse derby's hebben ADO en Holland Sport de smaak te pakken. Ook in de voorbereiding op het seizoen 1956-1957 staat een krachtmeting op het programma. Een week nadat ADO in Tilburg het 60-jarig bestaan van Willem II heeft opgeluisterd met een jubileumwedstrijd, staat op zondag 26 augustus in het Zuiderpark ADO-Scheveningen Holland Sport op het programma. De weergoden beslissen echter anders. Hoewel nog niemand rept over klimaatverandering, plaagt regen niet alleen de vakantievierders in 'Scheveningen sur Mer', maar ook het Zuiderparkse gras. Tot spijt van heel voetbalminnend 's-Gravenhage wordt derby nummer drie afgelast. Gelukkig is er slechts sprake van uitstel. De wedstrijd wordt opnieuw geagendeerd voor woensdag 12 september, in de avond. ADO en Scheveningen Holland Sport zijn dan welkom in Bezuidenhout bij de allereerste club op het Europese vasteland met lichtmasten, de gerenommeerde stadgenoot VUC.

Rijp voor revanche

Zowel ADO als Holland Sport is er het voorgaande seizoen niet in geslaagd zich te plaatsen voor de nieuw gevormde Eredivisie. Voor het eerst in de Nederlandse voetbalhistorie is de Hofstad daardoor niet vertegenwoordigd op het hoogste niveau. Vooral bij de Zuiderparkbewoners is de teleurstelling over de misgelopen promotie groot. Het vormt geen reden om aan de kwaliteiten

ADO—SHS bij kunstlicht

De wedstrijd ADO—Schev. H.S. welke zondag wegens afkeuring van het terrein niet doorging, wordt thans gespeeld op woensdag 12 september om 20 uur bij kunstlicht op het terrein van VUC.

Krantencliché zonder bijschrift (Onder kunstlicht)

van de uit bijna louter volbloed-Hagenaars bestaande spelersgroep te twijfelen. Als nieuwkomer verwelkomt trainer Rinus Loof 'oude bekende' Mick Clavan. Na twee seizoenen bij Holland Sport keert hij terug op het oude nest. Een andere aanvaller, de van Blauw Zwart afkomstige Roel Timmer, zal dit seizoen zijn debuut voor de rood-groenen maken en zijn eerste profcontract verdienen.

De KNVB houdt de stadsrivalen gescheiden door ADO in te delen in de Eerste Divisie A en Scheveningen-Holland Sport in de Eerste Divisie B. Anderhalve week voor de derby opent ADO het seizoen op zondag 2 september met een spectaculaire puntendeling bij De Volewijckers. Wim Timmermans verhindert drie minuten voor tijd dat het op revanche beluste ADO met lege handen terug-

Het team van Scheveningen Holland Sport.

keert uit Amsterdam-Noord: 3-3. Scheveningen-Holland Sport is het seizoen voortvarend begonnen met een thuiszege op AGOVV. Op Houtrust zien 11.000 bezoekers nieuwkomer Arie de Wit het duel in het Haags kwartiertje met twee treffers beslissen: 3-1.

Rap uit startblokken

Op het VUC-terrein aan de Schenkkade zijn een kleine 5.000 kijklustigen op de derby afgekomen. Scheveningen-Holland Sport schiet het rapst uit de startblokken. In een aantrekkelijk duel verwerft de ploeg van Houtrust aanvankelijk een overwicht. Midvoor Jan van Geen haalt na twaalf minuten uit voor een diagonale kogel, die via de onderkant van de lat tegen de touwen spat: 0-1. Gesterkt door die fraaie treffer gaat SHS direct op zoek naar meer. Vijf minuten later vindt linksbuiten Piet Dekker met een voorzet op kniehoogte Piet Grootveld voor het doel. Deze neemt het bruine monster aan en knalt het laag in de hoek. In het ADO-doel heeft Frans Kok geen verweer: 0-2.

Na die adembenemende start ontworstelt ADO zich langzaam maar zeker aan de druk van de tegenstander. Nu is het SHS dat tot verdedigen wordt gedwongen. Doelman Wim Landman moet de vuisten uit de mouwen steken om de bal bij pogingen van Mick Clavan en Theo Timmermans uit zijn kooi te houden. Halverwege de eerste helft moet hij toch vissen. Carol Schuurman weet namens ADO de achterstand te halveren. Zijn ploeg heeft bloed geroken en drukt door. Tegen zijn vorige werkgever levert Clavan fraai voorbereidend werk af en stelt hij Theo Timmermans in staat de gelijkmaker op zijn naam te brengen: 2-2. Bij die stand gaan de rivalen aan de thee.

Waar is het feestje?

Onder het kunstlicht aan de Schenkkade blijft het wedstrijdbeeld na de wisseling van helft hetzelfde. ADO is technisch wat beter, maar SHS compenseert dat met strijd. De toeschouwers genieten van snel op en neergaand spel met wisselende kansen. Na een half uur slingert ADO's Duitse vleugelspeler Helmut Knollmann

zich langs rechtsback Piet Bakers (net van Brabantia overgestapt naar SHS) en levert een afgemeten voorzet af. Met een laconiek knikje met het hoofd brengt Schuurman zijn ploeg voor het eerst op voorsprong: 3-2. SHS wil het daar uiteraard niet bij laten en pakt uit met een fel slotoffensief. De ADO-verdediging houdt echter stand en zo eindigt de eerste derby op neutraal terrein in een zege voor de ploeg uit het Zuiderpark. Aan het eind van het seizoen kan daar nog een feestje worden gevierd, als ADO zich kroont tot kampioen van de Eerste Divisie A en alsnog de felbegeerde stap naar de Eredivisie maakt.

Het team van ADO.

WOENSDAG 12 SEPTEMBER 1956, VUC-TERREIN
ADO - SCHEVENINGEN-HOLLAND SPORT 3-2 (2-2)

Scoreverloop: 12. Van Geen 0-1,
17. Grootveld 0-2,
23. Schuurman 1-2,
30. Theo Timmermans 2-2,
75. Schuurman 3-2
Toeschouwers: 5.000

ADO Kok

Scherpenisse Van der Meer Van Rosmalen

Kleindijk (46. Jansen) Wim Timmermans

Theo Timmermans Mick Clavan

Timmer Schuurman Rijnvis (Knollmann)

Dekker Van Geen Cock Clavan

De Wit Grootveld

Beekhuizen Zuidgeest
Bauman Krist Bakers

Landman **Scheveningen-Holland Sport**

EINDSTANDEN SEIZOEN 2023-2024

Eerste divisie (KeukenKampioen Divisie)

1. Willem II*	38	23	10	5	79	77-35
2. FC Groningen**	38	22	9	7	75	71-30
3. Roda JC	38	21	12	5	75	69-34
4. FC Dordrecht	38	18	15	5	69	74-51
5. ADO Den Haag	38	17	12	9	63	72-50
6. De Graafschap	38	19	6	13	63	61-52
7. FC Emmen	38	17	6	15	57	59-60
8. NAC Breda***	38	15	11	12	56	63-56
9. MVV Maastricht	38	16	8	14	56	64-60
10. Jong AZ	38	16	8	14	56	62-61
11. Helmond Sport	38	14	9	15	51	52-55
12. VVV-Venlo	38	13	9	16	48	53-58
13. SC Cambuur	38	13	8	17	47	71-74
14. FC Eindhoven	38	9	16	13	43	45-57
15. Jong Ajax	38	10	10	18	40	54-69
16. Jong PSV	38	11	7	20	40	63-81
17. Telstar	38	9	8	21	35	47-68
18. TOP Oss	38	10	4	24	34	32-66
19. FC Den Bosch	38	8	9	21	33	38-68
20. Jong FC Utrecht	38	5	11	22	26	32-74

* Kampioen en gepromoveerd naar Eredivisie
** Gepromoveerd naar Eredivisie
*** Winnaar nacompetitie en gepromoveerd naar Eredivisie

Eerste divisie (KeukenKampioen Divisie) eerste periode

1. Roda JC *	9	7	1	1	22	22- 5
2. FC Emmen	9	5	3	1	18	18-12
3. ADO Den Haag	9	5	3	1	18	14-8
4. FC Eindhoven	9	4	5	0	17	9-4
5. Willem II	9	5	2	2	17	14-10
6. FC Dordrecht	9	3	5	1	14	18-14
7. De Graafschap	9	4	2	3	14	11-11
8. VVV-Venlo	9	4	2	3	14	14-15
9. Helmond Sport	9	4	1	4	13	16-12
10. FC Groningen	9	4	1	4	13	14-10
11. SC Cambuur	9	4	1	4	13	21-21
12. Jong PSV	9	4	1	4	13	13-19
13. Jong AZ	9	3	2	4	11	12-14
14. NAC Breda	9	3	2	4	11	15-18
15. Jong FC Utrecht	9	3	2	4	11	10-17

16. MVV Maastricht	9	3	1	5	10	14-17
17. FC Den Bosch	9	3	0	6	9	11-15
18. Jong Ajax	9	1	2	6	5	16-24
19. TOP Oss	9	1	1	7	4	7-13
20. Telstar	9	1	1	7	4	8-18

* Winnaar eerste periode

Eerste divisie (KeukenKampioen Divisie) tweede periode

1. Willem II*	10	8	1	1	25	25-7
2. NAC Breda	10	6	2	2	20	21-10
3. De Graafschap	10	6	1	3	19	15-12
4. SC Cambuur	10	5	3	2	18	24-15
5. Jong AZ	10	5	2	3	17	15-16
6. ADO Den Haag	10	4	4	2	16	22-14
7. FC Dordrecht	10	4	4	2	16	21-14
8. FC Groningen	10	4	4	2	16	16- 9
9. Jong Ajax	10	4	4	2	16	15-14
10. Roda JC	10	4	4	2	16	9- 8
11. FC Emmen	10	4	2	4	14	11-13
12. MVV Maastricht	10	3	4	3	13	13-12
13. FC Eindhoven	10	3	3	4	12	18-18
14. VVV-Venlo	10	3	3	4	12	16-16
15. Helmond Sport	10	3	2	5	11	13-19
16. Telstar	10	3	1	6	10	10-17
17. Jong FC Utrecht	10	1	4	5	7	8-19
18. TOP Oss	10	2	1	7	7	5-18
19. Jong PSV	10	1	2	7	5	12-22
20. FC Den Bosch	10	0	3	7	3	8-24

* Winnaar tweede periode

Eerste divisie (KeukenKampioen Divisie) derde periode

1. FC Groningen*	10	8	1	1	25	23-4
2. FC Dordrecht	10	7	1	2	22	16-13
3. ADO Den Haag	10	6	2	2	20	24-14
4. De Graafschap	10	6	1	3	19	18-14
5. Willem II	10	5	3	2	18	19-10
6. Roda JC	10	4	5	1	17	19-12
7. VVV-Venlo	10	4	4	2	16	15-14
8. Jong AZ	10	4	3	3	15	18-14
9. NAC Breda	10	4	3	3	15	15-13
10. MVV Maastricht	10	4	2	4	14	22-20
11. Helmond Sport	10	3	5	2	14	13-12
12. TOP Oss	10	4	0	6	12	11-19
13. FC Den Bosch	10	2	5	3	11	8-13
14. Jong PSV	10	2	4	4	10	19-21

15. Telstar	10	2	4	4	10	11-16
16. Jong Ajax	10	2	3	5	9	11-14
17. SC Cambuur	10	2	2	6	8	17-24
18. FC Emmen	10	2	1	7	7	10-20
19. Jong FC Utrecht	10	1	2	7	5	7-17
20. FC Eindhoven	10	0	5	5	5	8-21

* Winnaar derde periode

Eerste divisie (KeukenKampioen Divisie) vierde periode

1. FC Groningen*	9	6	3	0	21	18- 7
2. Roda JC	9	6	2	1	20	19- 9
3. Willem II	9	5	4	0	19	19- 8
4. MVV Maastricht	9	6	1	2	19	15-11
5. FC Emmen	9	6	0	3	18	20-15
6. FC Dordrecht	9	4	5	0	19	19-10
7. Jong AZ	9	4	1	4	13	17-17
8. Helmond Sport	9	4	1	4	13	10-12
9. Jong PSV	9	4	0	5	12	19-19
10. De Graafschap	9	3	2	4	11	17-15
11. Telstar	9	3	2	4	11	18-17
12. TOP Oss	9	3	2	4	11	9-16
13. NAC Breda	9	2	4	3	10	12-15
14. Jong Ajax	9	3	1	5	10	12-17
15. FC Den Bosch	9	3	1	5	10	11-16
16. ADO Den Haag	9	2	3	4	9	12-14
17. FC Eindhoven	9	2	3	4	9	10-14
18. SC Cambuur	9	2	2	5	8	9-15
19. VVV-Venlo	9	2	0	7	6	8-13
20. Jong FC Utrecht	9	0	3	6	3	7-21

* FC Groningen winnaar vierde periode

Nacompetitie

Dinsdag 14 mei 2024: De Graafschap-ADO Den Haag 2-3
Zaterdag 18 mei 2024: ADO Den Haag-De Graafschap 2-2

Woensdag 22 mei 2024: ADO Den Haag-Excelsior 1-2
Zaterdag 25 mei 2024: Excelsior-ADO Den Haag 7-1

KNVB-beker

31 oktober 2023: Noordwijk-ADO Den Haag 0-1(1e ronde)
20 december 2023: ADO Den Haag-Sparta 2-0(2e ronde)

16 januari 2024: Excelsior Maassluis-ADO Den Haag 1-2 (achtste finale)
6 februari 2024: NEC-ADO Den Haag 3-0 (kwartfinale)

Onder 21 (Divisie 1A) najaarscompetitie

1. FC Twente Heracles*	14	10	1	3	31	29-13
2. De Graafschap	14	8	3	3	27	24-14
3. FC Groningen	14	8	2	4	26	36-22
4. Feyenoord	14	5	5	4	26	27-26
5. SC Cambuur	14	4	4	6	16	18-29
6. GA Eagles	14	3	4	7	13	13-27
7. ADO Den Haag**	14	3	3	8	12	19-26
8. FC Volendam**	14	3	2	9	11	19-28

* Kampioen
** Gedegradeerd

Onder 21 (Divisie 2A) voorjaarscompetitie

1. ADO Den Haag *	14	8	4	2	28	25-14
2. NAC Breda**	14	8	2	4	26	32-23
3. FC Volendam	14	7	2	5	23	32-19
4. Roda JC	14	7	1	6	22	28-29
5. Vitesse	14	7	1	6	22	20-23
6. Willem II	14	4	3	7	15	29-25
7. SC Heerenveen***	14	4	3	7	15	17-20
8. FC Dordrecht***	14	2	2	10	8	18-48

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Beker

26 augustus 2023:	AFC-ADO Den Haag	2-5
21 oktober 2023:	ADO Den Haag-FC Eindhoven	1-0
7 januari 2024:	FC Volendam-ADO Den Haag	0-0
	(FC Volendam wint na strafschoppen: 4-3)	

Onder 18 (Divisie 1A) najaarscompetitie

1. AZ*	14	10	3	1	33	42-8
2. Ajax	14	7	6	1	27	28-13
3. PSV	14	6	7	1	25	27-10
4. Feyenoord	14	5	4	5	19	29-29
5. Vitesse	14	5	4	5	19	19-23
6. FC Utrecht	14	4	2	8	14	22-30
7. Sparta**	14	2	4	8	10	20-40
8. ADO Den Haag**	14	1	2	11	5	13-47

* Kampioen
** Gedegradeerd

Onder 18 (Divisie 2A) voorjaarscompetitie

1. FC Twente/Heracles*	14	7	5	2	26	30-17
2. Sparta**	14	7	3	4	24	33-22
3. Excelsior	14	7	3	4	24	29-20
4. ADO Den Haag	14	7	1	6	22	24-24
5. FC Eindhoven	14	6	3	5	21	26-20
6. PEC Zwolle	14	4	6	4	18	21-24
7. SC Heerenveen	14	5	3	6	18	18-25
8. SC Cambuur	14	0	2	12	2	9-38

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd

Beker

26 augustus 2023: ADO Den Haag-Feyenoord 2-7

Onder 17 (Divisie 2A) najaarscompetitie

1. ADO Den Haag*	14	10	2	2	32	40-13
2. FC Volendam**	14	10	1	3	31	43-18
3. De Graafschap	14	9	1	4	28	44-30
4. FC Dordrecht	14	8	2	4	26	30-23
5. AFC	14	7	1	6	22	39-35
6. AFC'34	14	4	2	8	14	17-41
7. ASC Waterwijk***	14	2	0	12	6	11-39
8. Almere City FC***	14	1	1	12	4	15-40

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Onder 17 (Divisie 1A) voorjaarscompetitie

1. PSV*	14	11	2	1	35	46-16
2. Feyenoord	14	8	3	3	27	39-26
3. Ajax	14	7	2	5	23	53-30
4. AZ	14	6	4	4	22	33-29
5. ADO Den Haag	14	5	4	5	19	35-28
6. FC Utrecht	14	5	1	8	16	28-34
7. FC Volendam**	14	3	0	11	9	19-50
8. PEC Zwolle**	14	1	4	9	7	17-57

* Kampioen
** Gedegradeerd

Beker

26 augustus 2023:	Zeeburgia-ADO Den Haag	1-3 (1e ronde)
13 januari 2024:	ADO Den Haag-PSV	3-1 (achtste finale)
5 maart 2024:	FC Volendam-ADO Den Haag	2-6 (kwartfinale)
11 mei 2024:	ADO Den Haag-AZ	3-3 (ADO Den Haag wint na strafschoppen: 4-3) (halve finale)
25 mei 2024:	Ajax-ADO Den Haag	6-3 (finale)

Onder 16 (Divisie 2A) najaarscompetitie

1. AZ*	14	10	3	1	33	34-12
2. NAC Breda**	14	8	3	3	27	32-19
3. ADO Den Haag	14	5	7	2	22	30-17
4. PEC Zwolle	14	5	4	5	19	23-23
5. FC Utrecht	14	5	3	6	18	20-22
6. FC Den Bosch	14	3	5	6	14	20-33
7. AFC***	14	3	3	8	12	19-36
8. De Graafschap***	14	2	2	10	8	30-46

* Kampioen en gepromoveerd

** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Onder 16 (Divisie 2A) voorjaarscompetitie

1. PEC Zwolle*	14	9	1	4	28	22-22
2. FC Utrecht**	14	8	3	3	27	32-20
3. Vitesse	14	7	5	2	16	27-16
4. SC Heerenveen	14	5	6	3	21	25-21
5. ADO Den Haag	14	6	1	7	24	24-21
6. Willem II	14	4	2	8	14	26-30
7. FC Den Bosch***	14	3	3	8	12	22-29
8. FC Groningen***	14	1	5	8	8	17-36

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Beker

12 september 2023: ADO Den Haag-Fortuna Wormerveer 2-2 (ADO Den Haag wint na strafschoppen: 4-2) (1e ronde)
13 januari 2024: SC Heerenveen-ADO Den Haag 4-1 (achtste finale)

Onder 15 (Divisie 2A) najaarscompetitie

1. GA Eagles*	14	9	3	2	30	27-16
2. ADO Den Haag**	14	10	0	4	30	27-18
3. Vitesse	14	9	1	4	28	40-20
4. PEC Zwolle	14	8	0	6	24	32-23
5. FC Volendam	14	6	3	5	21	26-25
6. FC Twente/Heracles	14	3	2	9	11	19-39
7. Spartaan'20***	14	2	3	9	9	12-27
8. Helmond Sport***	14	2	2	10	8	22-37

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Onder 15 (Divisie 1A) voorjaarscompetitie

1. FC Utrecht*	14	9	0	5	27	35-27
2. GA Eagles**	14	8	2	4	26	27-13
3. PSV	14	7	2	5	23	33-29
4. Ajax	14	7	1	6	22	36-32
5. Feyenoord	14	6	3	5	21	36-32
6. AZ	14	6	3	5	21	24-24
7. ADO Den Haag***	14	4	1	9	13	21-35
8. Sparta***	14	3	0	11	9	24-43

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Beker

19 september 2023:	ADO Den Haag-SV Hoofddorp	4-0 (1e ronde)
12 december 2023:	SC Buitenveldert-ADO Den Haag	0-2 (tussenronde)
13 januari 2024:	Alphense Boys-ADO Den Haag	0-5 (achtste finale)
17 februari 2024:	ADO Den Haag-Sparta	4-2 (kwartfinale)
30 maart 2024:	ADO Den Haag-FC Utrecht	1-2 (halve finale)

Onder 14 (Divisie 2A) najaarscompetitie

1. NAC Breda*	14	12	1	1	37	53-16
2. PSV JO14-2	14	9	2	3	29	39-19
3. ADO Den Haag	14	8	2	4	26	33-23
4. Excelsior	14	6	3	5	21	34-28
5. Roda JC	14	6	1	7	19	38-45
6. Alphense Boys	14	5	3	6	18	25-33
7. FC Dordrecht**	14	3	1	10	10	23-44
8. VVV-Venlo**	14	0	1	13	1	13-50

* Kampioen en gepromoveerd
** Gedegradeerd

Onder 14 (Divisie 2A) voorjaarscompetitie

1. Excelsior*	14	12	1	1	37	55-16
2. ADO Den Haag	14	10	0	4	30	41-26
3. Spartaan'20	14	8	0	6	24	37-30
4. PSV JO14-2	14	8	0	6	24	30-32
5. FC Eindhoven	14	6	1	7	19	31-29
6. NEC	14	6	0	8	18	38-28
7. Roda JC**	14	5	0	9	15	39-56
8. JVOZ**	14	0	0	14	0	10-64

* Kampioen en gepromoveerd
** Gedegradeerd

Beker

26 augustus 2023:	Quick-ADO Den Haag	2-4 (1e ronde)
21 oktober 2023:	ADO Den Haag-FC Emmen	4-2 (tussenronde)
13 januari 2024:	Excelsior-ADO Den Haag	3-1 (achtste finale)

Onder 13-1 (Divisie 1A) najaarscompetitie

1. PSV*	14	10	2	2	32	62-17
2. Sparta	14	8	1	5	25	32-24
3. NAC Breda	14	8	0	6	24	34-24
4. Ajax O13-2	14	7	2	5	23	42-40
5. ADO Den Haag	14	7	2	5	23	22-24
6. Feyenoord O13-2	14	5	1	8	16	28-44
7. Excelsior**	14	4	0	10	12	27-56
8. Spartaan'20**	14	3	0	11	9	22-40

* Kampioen
** Gedegradeerd

Onder 13-1 (Divisie 1A) voorjaarscompetitie

1. AZ*	14	12	0	2	36	73-18
2. FC Utrecht	14	9	1	4	28	53-21
3. Ajax	14	8	3	3	27	55-27
4. SC Heerenveen	14	8	1	5	25	50-40
5. Alphense Boys	14	5	2	7	17	34-57
6. ADO Den Haag	14	4	2	8	14	21-37
7. PSV O13-2**	14	3	1	10	10	33-48
8. Feyenoord O13-2**	14	1	2	11	5	19-90

* Kampioen
** Gedegradeerd

Beker

26 augustus 2023: ADO Den Haag-AZ 0-5 (1e ronde)

Onder 13-2 (Divisie 2B) najaarscompetitie

1. Barendrecht O13-1*	14	12	1	1	37	60-15
2. JVOZ O13-1**	14	9	2	3	29	51-23
3. TVC Breda O13-1	14	8	3	3	27	43-22
4. Willem II O13-1	14	6	2	6	20	35-22
5. HBS O13-1	14	5	3	6	18	25-36
6. SC Feyenoord O13-1	14	4	1	9	13	17-44
7. Quick O13-1***	14	3	3	8	12	17-51
8. ADO Den Haag ***	14	1	1	12	4	24-59

* Kampioen en gepromoveer
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Onder 13 (Divisie 3-B) voorjaarscompetitie

1. Sparta AV O13-1*	11	9	2	0	29	37-13
2. Quick O13-1**	11	7	3	1	24	36-15
3. Alexandria'66 O13-1	11	8	0	3	24	33-21
4. ADO Den Haag	11	5	3	3	18	25-26
5. Spartaan'20	11	5	2	4	17	27-28
6. Nootdorp O13-1	11	5	1	5	16	29-28
7. SV Hoofddorp O13-1	11	4	2	5	14	26-27
8. DSO O13-1	11	3	4	4	13	19-21
9. Forum Sport O13-1	11	4	1	6	13	20-24
10. HVV O13-1	11	3	1	7	10	21-24
11. Westlandia O13-1***	11	3	1	7	10	14-26
12. Wilhelmus O13-1***	11	0	0	11	0	9-43

* Kampioen en gepromoveerd
** Gepromoveerd
*** Gedegradeerd

Beker

26 augustus 2023: ADO Den Haag-SV Houten O13-1 0-4 (1e ronde)

Azerion Vrouwen Eredivisie BV

1. FC Twente*	22	18	2	2	56	56-21
2. Ajax	22	17	3	2	54	62-20
3. PSV	22	12	5	5	41	52-24
4. Fortuna Sittard	22	12	4	6	40	57-27
5. ADO Den Haag	22	9	5	8	32	31-23
6. PEC Zwolle	22	9	4	9	31	36-41
7. FC Utrecht	22	8	6	8	30	34-45
8. Feyenoord	22	7	3	12	24	26-34
9. AZ	22	5	6	11	21	28-38
10. SC Heerenveen	22	5	4	13	19	15-38

11. Telstar	22	3	3	16	12	16-69
12. Excelsior	22	2	5	15	11	20-53

* Kampioen

Beker

16 februari 2024: ADO Den Haag-Feyenoord 3-4 (achtste finale)

ADO Den Haag 2 vrouwen (3e klasse G)

1. ADO Den Haag*	16	15	1	0	46	118- 8
2. SV Den Hoorn vr.1	16	10	2	4	32	56-36
3. Berkel vr. 2	16	9	2	5	29	51-40
4. SC Monster vr. 1	16	8	4	4	28	47-37
5. Die Haghe vr. 1	16	6	2	8	20	37- 48
6. KMD vr. 1	16	5	2	9	17	33-55
7. FC 's-Gravenzande vr. 1	16	5	1	10	16	31-54
8. LYRA vr. 1	16	3	4	9	13	29-42
9. DSO vr. 1	16	1	2	13	5	26-108

* Kampioen

Beker

2 september 2023: ADO Den Haag -FC Oegtgeest vr. 1 9-0 (poulefase)
9 september 2023: Ter Leede vr. 3-ADO Den Haag 1-4 (poulefase)
16 september 2023: ADO Den Haag-RKDEO vr. 1 4-0 (poulefase)

Eindstand poulefase

1. ADO Den Haag*	3	3	0	0	9	17-1
2. FC Oegstgeest vr. 1	3	2	0	1	6	6-9
3. RKDEO vr. 1	3	1	0	2	3	4-11
4. Ter Leede vr. 3	3	0	0	3	0	4-10

* Winnaar en naar volgende ronde
10 februari 2024: RKAVV vr. 1-ADO Den Haag 0-6 (16e finale)

Jong ADO Den Haag ((Vrouwen 1e Divisie A) najaarscompetitie

1. PSV*	10	9	1	0	28	27-3
2. Ajax	10	6	1	3	19	22-12
3. Feyenoord	10	6	0	4	18	15-13
4. ADO Den Haag	10	5	0	5	15	19-16
5. AZ**	10	2	1	7	7	10-20
6. PEC Zwolle**	10	0	1	9	1	3-32

* Kampioen
** Gedegradeerd

Jong ADO Den Haag (Vrouwen 1e Divisie A) voorjaarscompetitie

1. PSV*	10	7	2	1	23	24-8
2. Ajax	10	6	3	1	21	28-17
3. ADO Den Haag	10	5	2	3	17	26-20
4. FC Twente	10	3	2	5	11	21-18
5. FC Utrecht	10	3	0	7	9	11-29
6. Feyenoord	10	1	1	8	4	10-28

* Kampioen

ADO Den Haag onder 16 vrouwen (Hoofdklasse (2e fase) D (voorjaarscompetitie)

1. SC Monster JO15-1*	9	8	1	0	25	42-5
2. RKDEO JO15-2	11	7	2	2	23	38-20
3. Scheveningen JO15-1	11	6	2	3	20	27-20
4. HBS JO15-2	11	5	2	4	17	32-29
5. SVH JO15-1	10	5	0	5	15	28-33
6. Wippolder JO15-1	11	4	3	4	15	20-22
7. KMD JO15-1	10	3	4	3	13	22-26
8. Laakkwartier JO15-2	11	3	4	4	13	24-31
9. ADO Den Haag	11	3	3	5	12	15-25
10. DSVP JO15-1	11	2	4	5	10	15-27
11. Die Haghe JO15-2	11	2	2	7	8	13-26
12. Semper Altius JO15-1	9	1	1	7	4	9-21

* Kampioen en gepromoveerd

ADO Den Haag onder 16 vrouwen (1e klasse (3e fase) 4 (voorjaarscompetitie)

1. Laakkwartier JO15-1	7	7	0	0	21	44-2
2. Die Haghe JO15-1	7	5	0	2	15	14-8
3. SV Den Hoorn JO15-1	7	5	0	2	15	15-16
4. FC Skillz JO15-1	7	4	0	3	12	20-11
5. FC 's-Gravenz. JO15-1	7	2	2	3	8	15-19
6. Quick JO15-2	7	2	1	4	7	16-21
7. LYRA JO15-1	7	1	1	5	4	8-30
8. ADO Den Haag	7	0	0	7	0	4-30

ADO Den Haag onder 16 vrouwen (Hoofdklasse Zwaluwenbeker 1e fase E)

27 januari 2024:	RKDEO JO15-2-ADO Den Haag	1-2
3 februari 2024:	DSVP JO15-1-ADO Den Haag	0-1
10 februari 2024:	ADO Den Haag-Die Haghe JO15-2	4-4
2 maart 2024:	KMD JO15-1-ADO Den Haag	2-0
9 maart 2024:	ADO Den Haag-Laakkwartier JO15-2	1-1
16 maart 2024:	ADO Den Haag-Semper Altius JO 15-2	3-0
6 april 2024:	ADO Den Haag-HBS JO15-2	1-4

13 april 2024:	Wippolder JO15-1-ADO Den Haag	1-1
15 mei 2024:	ADO Den Haag-SC Monster JO15-1	0-6
25 mei 2024:	Scheveningen JO15-1-ADO Den Haag	2-0
29 mei 2024:	ADO Den Haag-SVH JO15-1	2-4

Onder 17: kampioen, promotie en bekerfinalist.

COMPETITIEPROGRAMMA 2024-2025 ADO DEN HAAG 1

Zaterdag 10 augustus 2024,	16.30 uur:	ADO Den Haag – VVV-Venlo
Zaterdag 17 augustus 2024,	16.30 uur:	FC Dordrecht-ADO Den Haag
Vrijdag 23 augustus 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-FC Volendam
Vrijdag 30 augustus 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Excelsior
Vrijdag 13 september 2024,	20.00 uur:	FC Den Bosch-ADO Den Haag
Maandag 16 september 2024,	20.00 uur:	Jong PSV-ADO Den Haag
Vrijdag 20 september 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Telstar
Vrijdag 27 september 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Jong FC Utrecht
Vrijdag 4 oktober 2024,	20.00 uur:	TOP Oss-ADO Den Haag
Vrijdag 18 oktober 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Roda JC
Maandag 21 oktober 2024,	20.00 uur:	Jong Ajax-ADO Den Haag
Vrijdag 25 oktober 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-De Graafschap
Vrijdag 1 november 2024,	20.00 uur:	FC Eindhoven-ADO Den Haag
Vrijdag 8 november 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Vitesse
Vrijdag 22 november 2024,	20.00 uur:	Jong AZ-ADO Den Haag
Maandag 25 november 2024,	20.00 uur:	Helmond Sport-ADO Den Haag
Vrijdag 29 november 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-FC Emmen
Zaterdag 7 december 2024,	16.30 uur:	SC Cambuur-ADO Den Haag
Vrijdag 13 december 2024,	20.00 uur:	ADO Den Haag-MVV Maastricht
Zondag 22 december 2024,	16.45 uur:	ADO Den Haag-TOP Oss
Vrijdag 10 januari 2025,	20.00 uur:	De Graafschap-ADO Den Haag
Vrijdag 17 januari 2025,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Helmond Sport
Zondag 26 januari 2025,	12.15 uur:	Excelsior-ADO Den Haag
Vrijdag 31 januari 2025,	20.00 uur:	ADO Den Haag-FC Eindhoven
Vrijdag 7 februari 2025,	20.00 uur:	FC Volendam-ADO Den Haag
Vrijdag 14 februari 2025,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Jong Ajax
Zondag 23 februari 2025,	16.45 uur:	MVV Maastricht-ADO Den Haag
Zondag 2 maart 2025,	12.15 uur:	ADO Den Haag-FC Den Bosch
Vrijdag 7 maart 2025,	20.00 uur:	FC Emmen-ADO Den Haag
Maandag 10 maart 2025,	20.00 uur:	ADO Den Haag-Jong AZ
Vrijdag 14 maart 2025,	20.00 uur:	Vitesse-ADO Den Haag
Zondag 30 maart 2025,	16.45 uur:	ADO Den Haag-FC Dordrecht
Maandag 7 april 2025,	20.00 uur:	Jong FC Utrecht-ADO Den Haag
Vrijdag 11 april 2025,	20.00 uur:	Telstar-ADO Den Haag
Zondag 20 april 2025,	14.30 uur:	ADO Den Haag-Jong PSV
Donderdag 24 april 2025,	20.00 uur:	Roda JC-ADO Den Haag
Vrijdag 2 mei 2025,	20.00 uur:	ADO Den Haag-SC Cambuur
Vrijdag 9 mei 2025,	20.00 uur:	VVV-Venlo – ADO Den Haag

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

1 juli 2024: eerste training
6 juli 2024: Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)
10 juli 2024: Westlands Elftal-ADO Den Haag (oefenduel, bij Naaldwijk)
13 juli 2024: Sparta-ADO Den Haag (oefenduel, bij De Jonge Spartaan, Middelharnis)
20 juli 2024: ADO Den Haag-Patro Eisden (oefenduel)
22 tot en met 27 juli 2024: trainingskamp in Zeeland
24 juli 2024: oefenduel (tegenstander nog niet bekend)
27 juli 2024: oefenduel (tegenstander nog niet bekend)
3 augustus 2024: Open Dag
10 augustus 2024: ADO Den Haag – VVV-Venlo

Onder 21

29 juni 2024: FC Eindhoven-ADO Den Haag (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-FC Dordrecht (oefenduel)
27 juli 2024: Excelsior-ADO Den Haag (oefenduel)
3 augustus 2024: ADO Den Haag-Sparta (oefenduel)
6 augustus 2024: RKAVV-ADO Den Haag (oefenduel)
10 augustus 2024: Quick-ADO Den Haag (Toernooi bij DUNO)
17 augustus 2024: FC Den Bosch-ADO Den Haag (oefenduel)
24 augustus 2024: eerste ronde (beker)

Onder 19

29 juni 2024: NAC Breda-ADO Den Haag (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-FC Volendam (oefenduel)
3 augustus 2024: ADO Den Haag-Hope College (VS) (oefenduel)
6 augustus 2024: TAC'90-ADO Den Haag (toernooi bij DUNO)
10 augustus 2024: ADO Den Haag-Beerschot (Bel) (oefenduel)
17 augustus 2024: ADO Den Haag-FC Den Bosch (oefenduel)
24 augustus 2024: eerste ronde (beker)

Onder 17

29 juni 2024: ADO Den Haag-Almere City FC (oefenduel)
6 juli 2024: FC Volendam-ADO Den Haag (oefenduel)
3 augustus 2024: FC Utrecht-ADO Den Haag (oefenduel)
10 augustus 2024: De Graafschap-ADO Den Haag (oefenduel)
17 augustus 2024: ADO Den Haag-FC Den Bosch (oefenduel)
24 augustus 2024: eerste ronde (beker)

Onder 16

29 juni 2024: ADO Den Haag-NAC Breda (oefenduel)
6 juli 2024: FC Volendam-ADO Den Haag (oefenduel)
10 augustus 2024: Beerschot (Bel)-ADO Den Haag (oefenduel)
17 augustus 2024: FC Den Bosch-ADO Den Haag (oefenduel)
24 augustus 2024: eerste ronde (beker)

Onder 15

29 juni 2024: NAC Breda-ADO Den Haag (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-FC Volendam (oefenduel)
10 augustus 2024: Beerschot (Bel)-ADO Den Haag (oefenduel)
17 augustus 2024: ADO Den Haag-FC Den Bosch (oefenduel)
24 augustus 2024: (eerste ronde (beker)

Onder 14

29 juni 2024: ADO Den Haag-NAC Breda (oefenduel)
6 juli 2024: FC Volendam-ADO Den Haag (oefenduel)
10 augustus 2024: ADO Den Haag-Beerschot (Bel) (oefenduel)
17 augustus 2024: FC Den Bosch-ADO Den Haag (oefenduel)
24 augustus 2024: (eerste ronde (beker)
23 augustus 2024: BOAL-Toernooi ('s-Gravenzande)
25 augustus 2024: BOAL-Toernooi ('s-Gravenzande)

Onder 13-1

29 juni 2024: NAC Breda-ADO Den Haag (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-FC Volendam (oefenduel)
10 augustus 2024: ADO Den Haag-FC Dordrecht (oefenduel)
17 augustus 2024: ADO Den Haag-FC Den Bosch (oefenduel)
24 augustus 2024: (eerste ronde (beker)
25 augustus 2024: Toernooi Eindhoven

Onder 13-2

29 juni 2024: ADO Den Haag-Quick (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-Spartaan'20 (oefenduel)
24 augustus 2024: (eerste ronde (beker)

Onder 12

29 juni 2024: ADO Den Haag-Alphense Boys (oefenduel)
6 juli 2024: FC Volendam-ADO Den Haag (oefenduel)
10 augustus 2024: ADO Den Haag-JVOZ (oefenduel)
17 augustus 2024: FC Den Bosch-ADO Den Haag (oefenduel)

Onder 11

29 juni 2024: NAC Breda-ADO Den Haag (oefenduel)
6 juli 2024: ADO Den Haag-FC Volendam (oefenduel)
10 augustus 2024: ADO Den Haag-Sparta (oefenduel)
17 augustus 2024: ADO Den Haag-Alphense Boys (oefenduel)

POPULARITEIT PENSIONADO-DAG GROEIT, ZELFS BUITEN DE LANDSGRENZEN

OOK DIT JAAR GEZEGEND MET **MAGNIFIEK WEER.** OP DEZE 7E JUNI, DE JAARLIJKSE PENSIONADO-DAG: VOLOP ZON, DROOG, NIET TE WARM. STOND TROUWENS OOK IN HET DRAAIBOEK EN **DE COMPUTERVOORSPELLINGEN** WAREN AL TWEE WEKEN TEVOREN GUNSTIG. MET EEN BEETJE **HAAGSE BLUF** EN ZELFINGENOMENHEID BLEEK DIT DUS MOOI GEREGELD.

In de prille ochtend het gebruikelijke defilé van zich aanmeldende golfers: VIPS als titelverdediger Wim van Hanegem, Nico van Zoghel, Hans van Breukelen, John van Loen, Jaan de Graaf en nieuwkomer Gerdo Hazelhekke naast vele ADO- en FC Den Haag-cracks van weleer als René Pas, Wim Looije, Aad Kila, Harry van der Laan, Aan van der Zwan, Simon van Vliet, Marco de Vroedt, Ronald Willemse en Gerald Sandel. Ook voormalig clubarts Ed Beeftink was weer van de partij, evenals oud-trainer en -bondscoach Rob Baan en op deze dag John van den Brom als nieuwkomer. En van het PensionADO-bestuur sloegen Karel Bouwens en organisatiehoofd Cees Tempelaar hun balletjes mee. En zij die het evenement in belangrijke mate mede mogelijk maken als Harrie Ballemaker, Hans Lammertink en Paul Lensink, die het reuze naar hun zin hadden.

Nieuw op de PensionADO-dag waren Karin en Kees Punt, die ook tot hun genoegen hun balletje meesloegen. Jaren de drijvende krachten achter de ADO Den Haag Vrouwen, de tak die inmiddels zeventien jaar bestaat en inmiddels ook de nodige historie met zich meedragen. Ook hoog bezoek van algemeen directeur Natascha van

Grinsven-Admiraal van NV ADO Den Haag, die na een speech zich met een golfcar een rondje langs de holes maakte om de deelnemers aan te moedigen.

Rond het middaguur druppelden de niet-golfers binnen. Een immer aandoenlijke aaneenschakeling van weerzien na al dan niet langere tijden, vooruitlopend op de weer voortreffelijke lunch met de immer heerlijk smakende broodjes met zeevruchten van sponsor Allie Simonis. Vooruitlopend op het voetbalfeest in Duitsland volgde de geheel in het teken van het naderende EK staande Pubquiz. De deelnemers vormden ploegen van vier, getooid met de namen van de aan het voetbalfestijn participerende landen. En de sinds 1987 geen enkele interland van het Nederlands Elftal overslaande Leonard van der Wilk trad op als quizmaster, geheel in stijl gestoken in oranje outfit. De ‘Belgen’ Wim van Laar, Philip Tienhoven en Ton Lobel wonnen dit ‘EK’ en kwamen in bezit van de wisseltrofee. Het golftoernooi was inmiddels ook ten einde en opnieuw een nieuwe winnaar. De in zijn actieve voetballoopbaan veel scorende spits Harry van der Laan bleek ditmaal het meest bedreven in het sturen van de bal richting de holes.

Ondertussen hadden zich ook de deelnemers aan het walking dinner en de borrel zich gemeld. Ruim over de honderd gasten lieten zich dit alles goed smaken. De in het afgelopen jaar ons ontvallenen werden herdacht, op passende, eervolle en emotionele wijze onder de indringende klanken van Henk Poorts vertolking van ‘The Sound of Silence, terwijl hun foto’s op beeldschermen voorbijgingen. Dit maakte ook indruk op burgemeester Jan van Zanen, die in zijn toespraak zijn bewondering uitsprak voor de wijze waarop de band met heden en verleden op een dag als deze tot uiting kwam. De burgervader bleek goed op de hoogte te zijn van de aanwezigen en verloochende zijn Utrechtse verleden niet met speciale vermeldingen van Wim van Hanegem, Nico van Zoghel, John van Loen en Joop Jochems.

Bijzonder vond hij de aanwezigheid van oud-bondscoach Rob Baan en evenals John van den Brom oud-trainer van FC Den Haag en ADO Den Haag. De aanwezigheid van Bo Augustsson uit Zweden gaf hem aanleiding tot een interview. Eerst in het Engels, maar toen de eerste burger eenmaal was ingefluisterd, dat het gerust in plat Haags kon, schakelde hij soepeltjes over. PensionADO-dag groeit in populariteit, zelfs buiten

de landsgrenzen. ‘Golfdebutant’ Gerdo Hazelhekke, tegenwoordig wonend in Spanje, meldde met zijn vrouw te hebben genoten en hoopte volgend jaar weer te komen. ‘Als het weer rond deze datum is, houden wij er rekening mee’.

Een dag, waarvoor velen achter de schermen ook moeten worden bedankt. De catering (Paviljoen Ockenburgh), de mensen die het Golf Event in goede banen leidden, gastheer Ockenburgh Golf, de sponsors en allen die bijdroegen tot het welslagen en succes van deze uitgave van de prachtige traditie.

UITSMIJTER!

PENSIONADO-DAG 2024

